

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KATHOLIKUS KÉPES HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON TIZENHAT OLDAL TERJEDELEMBEN.

Előfizetési ára a magyar birodalomban és Ausztriában: Egész évre 4 kor., félévre 2 kor., negyedévre 1 kor. Egyes szám ára 8 fillér.	Szerkeszti és kiadja: BUDAY ALADÁR Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 28/b.	A német birodalom államaiba egész évre 5 kor. Európa egyéb államaiba és Amerikába egész évre --- --- --- --- 7 kor. Egy peltisor hirdetés ára 20 fillér.

Január 31 nap	Római naptár	Róm. evang.	Gör. kath. naptár	Gör. kath. evangelium	N a p		☾	Nap hossza	H o l d		Hold- változás	
					kél	nyug.			kél	nyug.		
26 Vasárnap	Szent Család	Máté (XX. 1—16): Hasonló mennyeknek országa a családos emberhez. ki jökor reggel kiment mivéséket fogadni szőlőjébe.	13 Hermyl	Máté (IV. 12—27): Elhagyván Jézus Názáretet... az első tanítványokat gyűjté	7	19	4	35	9 ó. 15 p.	dél u.	dél e.	Utolso negyed 31-én d. u. 2 ó. 9 p.
27 Hétfő	Aranyszájú Ján.		14 Raithi és Sin		18		36	17	9 4	8 35		
28 Kedd	Apollónia		15 Thebai Pál		17		38	20	10 10	9 1		
29 Szerda	Szalézi Ferencz		16 Vasas Péter		16		40	23	11 13	9 27		
30 Csütörtök	Mártonka		17 Nagy Antal		14		41	26	d. e.	9 54		
31 Péntek	Nolaskó Péter		18 Athanáz		13		42	29	0 14	10 23		
Február 1.	Ignác püspök		19 Makár apát		12		44	32	1 14	10 56		

A „Magyar Néplap“-ról.

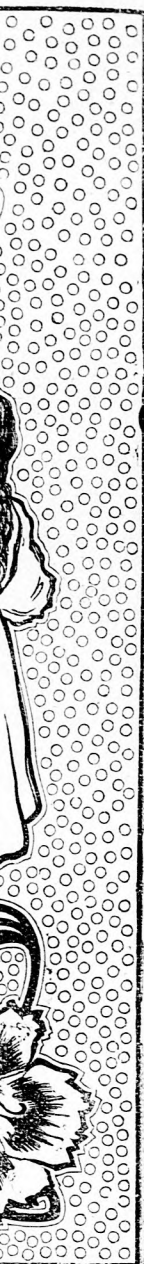
Ha valaki terjesztheti ezt a jó, olcsó, zamatos, magyaros, katolikus népies ujságot, hát az te vagy kedves olvasóm.

Miért? Mert te dicsérheted. Én nem dicsérhetem, mert az enyém. Olyan, mintha az édes fiam volna. És, ugyebár jobb, ha ismerősök, rokonok dicsérik a fiut, mintha az apja mond róla sok szépet, jót? Te pedig ismered és rokona is vagy. Szereted. Ajánld hát másoknak is. Hiszen te tudod legjobban, hogy mi van benne érdemes és méltó. A mi neked tetszik rajta, az fog másoknak is tetszeni. A terjesztésben tehát a személyes ajánlás a fő. De ez még nem minden; hanem ismertetni is kell a lapot. Az ismertetéshez pedig kell, hogy kezdedben legyen pár példány a lapból. Egy darabot a kezdedbe véve, elibe állasz bármelyik polgártársadnak, szólsz neki egy pár jó szót a lapról, aztán od'adod neki azt az egy darab Magyar Néplapot, hogy olvassa. Tovább ne törődj vele. Hogy valóban jártni fogja-e vagy se, az nem lehet már gondod. Vissza se kérd soha azt az ujságot, se ne kérdezd, hogy tetszik-e neki? Te átadtad, a többi a jó Isten dolga. Hogy ilyen elosztani való lapod legyen, írj egy levelező-lapot hozzánk, hogy küldjünk a Magyar Néplapból ennyit vagy annyit, mert te azt szét akarod osztani boldognak-boldogtalannak. Csak éppen, hogy szét nem hajigáld. Az se rossz, ha czimeket tudatsz velünk, a hová mutatványszámokat küldhessünk, de ha te osztod szét, az sokkal jobb.

Lám, így terjesztették el az okos németek az ő katolikus lapjaikat. És ma már van Német-

országban katolikus közvélemény. Az ujságok csinálták. Van katolikus öntudat. Az ujságok csinálták. Van katolikus összetartás. Az ujságok csinálták. Van katolikus tábor. Az ujságok csinálták. Van katolikus politika. Az ujságok csinálták. Van katolikus középpárt. Az ujságok csinálták. A katolikusok szólnak és döntenek. Az ujságok míve. A katolikusok akarnak vagy nem akarnak és a szerint lesz vagy nem lesz valami. Az ujságok míve.

Mert sokra képes a jó katolikus ujság. Hát nem egy, nem kettő, hanem sok száz, meg sok ezer. És az okos németek addig nem nyugodtak, míg sok száz, sok ezer katolikus ujság nem járt a helységükbe, még pedig a javából. Terjesztették, ajánlották, szétosztották a katolikus ujságokat. Nagyön szimplán csinálták ezt. Vasárnap, mikor misére mentek, vagy mikor valami társaskörbe, korcsmába mentek, telerakták a zsebüket mindenféle katolikus ujsággal, olyannal, a mi férfiaknak, olyannal, a mi asszonyoknak, olyannal, a mi ifjuságnak való. Azután, a hol valakivel szóba állhattak, akár ismerték közelebbről, akár akkor szóltak vele először, legott a katolikusok dolgáról kezdtek beszélni és nyomban elő is huztak egyet az ujságok közül és kezébe nyomták a felebarátnak: «Olvassa csak, olvassa csak! Ez jó ujság! Ebből sokat fog megtudni, a mit még nem tud, pedig a katolikusnak azt tudnia kellene!» És nála hagyták az ujságot, aztán sohase kérdezték, hogy fogott-e rajta, vagy se. — Hanem ha megint találkoztak vele, hát

ezüstacszél
(ymegye),
lött más ka-
kezéhez van
átulja lágyul.
ki ilyen ka-
ett majdnem
inek rendel-
zát ingyen,
ajezár.

megint volt kezükben egy ujság, megint előlről kezdték a katolikus érdekek fontosságának ajánlását és megint odaajándékozták neki azt a lapot.

Az okos németek példáját fogadd meg te is, drága magyar felem. Kérj tőlünk lapot, aztán tömd a zsebedbe és osszad szét, a hol csak lehet. Osszad, osszad, a kit érsz, annak add.

Egy pár ezer Magyar Néplap így szétosztva, megtermi gyümölcsét bőven az ügyünk számára. Mert ez a szétosztás nem egyforma az elajándékozással, hanem ez férfias munka, ez alapos besorozás, föllelkesítés, melynek következtében a mi táborunk nő, gyarapszik. Hát szabad-e küldenem egy csomót a Magyar Néplaphól? Elfogadod-e, szétosztod-e? Várom a kártyádat.

Most van a lapterjesztés ideje. Január, még aztán február első fele. Teheted ugyan és tedd is egész éven át, egész életeden át, de az év eleje mégis leginkább arra való idő!

Meg se köszönöm pedig, a mit tenni fogsz. Minek avatkozzam én a jó Isten, a készfizető Uristen dolgába?

Szívélyesen köszöntlek azonban.

Budapest, 1902. Pál fordulása napján.

Buday Aladár,
szerkesztő-kiadó.

Szégyentünk.

Ha valamikor, úgy most éljük azon időket, a melyekre a legtalálóbban ráillenek az evangélium ama szavai, hogy «a sötétség fiai okosabbak a világosság fiainál». Bizony, «sokan jöttek keletről és nyugatról s letelepedének, Izrael pedig kizáratott». A ki olvassa, értse!

Nincs szándékunk vészharangot kongatni, megtették ezt már helyettünk mások, a kik keresetszerűen lamentálnak a régi keresztény erkölcsök bomladosásáról, tenni azonban nem természetük. Nem akarjuk a halottak harang-

ját sem meghuzni a kihalt patriárkális élet fölött, a közeli utókor majd ezt is megteszi. Azt is hallottuk már — ki tudja hányszor — hogy az evangéliumban említett tizenkettedik óra immár itt vagy, tette föl!... Azután tovább aludt mindenki.

A zengzetes jelszavakat, vészjósló kiáltozásokat, serkentő szózatokat úgy megszoktuk, mint a nagyvárosi ember a kocsizörgést, de bizony ezek semmin nem változtattak s maradt minden a régi. Roma moritur et videt. Áltatjuk magunkat azzal, hogy immár eljött a keresztény erkölcsi élet ébredése, de bizony mi mindenhez inkább hasonlítunk, semmint egy olyan lényhez, a mely ébredez.

A sok herce-hurca — őszintén szólva — csak a nyomdaipart lendítette föl s a nyomdafestéken gazdagodó emberek hálásan fognak megemlékezni az «ébredés» eme korszakáról, melyben sokat irtak, no de még többet kiabáltak az emberek, hogy «a társadalmat új életre keltsek», de annál kevesebbet tettek és mellesleg legyen mondva, a kiket ébresztgetni akartak, azok aludtak tovább is csöndesen.

Ugy két éve, hogy egy igazmondó (de ritka ez is!) napilapban egy cikk jelent meg: «Keresztények, irjatok!» s nyomban meg is kapta a választ: «Keresztények, olvassatok!» Bizony, csak azt megtartanák, a mik már meg vannak írva, nem kellene többet írunk s csak azt olvasnánk, a mit megírunk, mindjárt jobb lenne a világ sora! Önkéntelenül is eszembe jut a jó Kempis mondása, hogy ha minden esztendőben csak egy hibát hagynánk el, hamar tökéletes emberekké lennénk. De hát mi azért ébredünk, sőt — terminus technikussal szólva — reorganizálódunk. Hm! de szép lenne ez, ha meg is látszanék rajtunk!

Csakhogy a sötétség fiai tultesznek rajtunk és bár kissé gorombán, de nagyon őszintén hangzik, az erkölcsödés terén tovább is mennek mint mi s éppen ez a jelenség az, a mivel elvitatják tőlünk az ébredés aranyát.

Nem bocsátkozunk tudományos fejtegetésekbe, csupán néhány eltagadhatatlan dolog fölemlítésére szorítunk, csinálja meg belőlük akárki a posteriori a következtetést.

Jól tudjuk a szentírásból, hogy mindenekelőtt szeretetünknek kell lenni, mert ez fűdi el a bűnök sokaságát. Ha szeretjük egymást, mindent megtettünk, ha pedig nincs bennünk felebaráti szeretet, minden egyéb csele-

A Tüzes Gábornak golyója Budában.

Irta: *Rezbányay József* dr.

Siralomban egész ország.
Ugy kesereg népe.
Buda tornyán félhold ragyog
Száznegyvenöt éve.

Gyászolt minden igaz magyar
Csak egy a reményök:
A magyarok Nagyasszonya
Hogy sikra száll vélők!

Százéves hit tartja: akkor
Szabadul föl népe,
Ha föltűn, mit elrejtettek.
Boldogasszony képe.

Tüzes szellő költögeti
Mária országát.
Ifjut, aggot harszi lárma.
Lángoló hit jár át.

Gyülekeznek a táborba
Talpig vasban, állig.
Dárda, kopja, kard, kelevéz
Messzire villámlik.

Oroszlánként küzd a magyar,
Nagy a várnak ára,
Száz keresztény fejet tűz föl
A török falára.

Abdi basa gyűjti a sok
Csauszt, agát, béget,
Hadi tanács ül benn együtt,
Hogy az ostrom éget.

Imádkoztat a mecszetben,
Erős tüzet vár ma . . .
De im, mi az? Egyszerre csak
Szörnyű zavar, lárma . . .

Gábor barát tüzes golyót
Röpitett a várba,
Mely a falat s fellegvárat
Gyökerig megrázta.

S a mint behull a mecsetnek
Kellő közepébe,
Bedől a fal, s elötünik
Boldogasszony képe.

Előnyomul a keresztény,
A hős oroszlán-had,
A pogányok soráiban
Riadalom támad.

Sujt az aczél, recseg a pajzs,
Lobog a szent zászló,
Lotharingi Károly elül
S Petneházy László.

Élte arán vált meg minden
Talpalatnyi földet,
Mignem a vár fokán a Szűz
Lobogója lengett.

Petneházy lépi által
Legelébb a várat,
Utána a magyar sereg
Tűzön, falon áthat.

És a sokat szenvedett nép
Örömkönnyel áldoz,
Vértől ázott porba borul
S úgy megy az oltárhoz.

S mikor ébred a kelő nap
Aranyos sugára,
Rámosolyg a főlzabadt
Magyarok honára.

kedetünk értéke zérusra esik. De ma mégis a könnyebb oldalát veszik a dolognak, mivel mindegyik tudja, hogy sokkal kellemesebb ezer embernek azt mondani, hogy szeretlek titeket, mint enmagamat, mint egy embernek odaadni egyik kabátunkat, mert annak egy sincs. Ugyan azt mondja az evangélium, hogy ha valamiből két darabunk van s látjuk, hogy felebarátunknak egy sincsen, adjuk oda neki, de hát ki tenne ilyen furcsát korunkban!

Hol vannak azok az idők, mikor a keresztényeknek mindenük közös volt, mikor a patricius nők odaadták ékszereiket, hogy a szegényeknek szeretetlakomát rendezzenek, mikor a nemes férfiak testvéri szeretettel telepedtek le volt rabszolgáik mellé s a keresztény egyenlőség boldogító örömeiben ölelték át egymást a főúr és a pór!

A szabadkőművesek testvérnek szólítják egymást, a szocialisták is a testvériséget hangoztatják, sőt még a baptisták és nazarénusok is a testvéri érzést iparkodnak minden erejükből fejleszteni: hát csak nekünk nem volna kedvünk a régi keresztény testvériséghez visszatérni? Avagy talán arcunkra fér, hogy a testvéri szeretetben ezek tesznek túl rajtunk?

De mit szólnak a jótékonyaságról? Bizony sokkal többen gyakorolnák, ha a mai keresztényekben több lenne az őszinteség, magyarán mondva, ha az alamizsnátkérők között kevesebb lenne a képmutató. Csakhogy a jótékonyasági intézmények férfiainak mindenekelőtt detektíveskedniük kell, s még így is a segélyek fele olyanoknak jut, a kik sem meg nem érdemlik, sem igazán rászorulva nincsenek. Ne a papságot okoljuk tehát, hogy nem ad mindenkinek derűre-borúra, hanem az álkoldusokat, kiket, ha fölfedeznek, egész világot telekiabálják, hogy nem segítik a szegényt!

Vissza a kereszténység régi erkölcsihez! Vissza ama korba, a mikor a gazdag örömeit megosztotta a szegénnyel s nem hazudta magát senki koldusnak, a mikor a főúr szeretettel társalkodott a szegénnyel, de nem követelte senki, hogy őt is ép oly nagy urnak nézzék, mert a kereszténység az egyenlőséget hirdeti. Hasztalan hirdetjük a mai erkölcsösség mellett a demokrácia eszméjét, mert ha a mai «alázatos» emberek megadnák a nagyurakkal való egyenlőséget, legelőször arra lennének büszkék, hogy ők koldusok s mégis egyformák a nagyurakkal.

Sok «alázatos» ember járkál a világon, a kiről azt hinné az ember, hogy ha már egyéb jeles tulajdonáért nem, de legalább alázatosságáért magáért biztosan a szentek közé fogják iktatni, de próbáld csak egy kicsit valamivel megbántani, mindjárt meglátod, hogy az a szentnek látszó alázatosság csak képmutatás!

A sötétség fiai tultesznek a világosság fiaival. Nézzük meg az angolt: magával viszi mindenhová bibliáját, a burok a csata küzdelmei között is időt szakítanak maguknak a szentírás olvasására, sőt jól tudván, hogy Izrael harcait a legbölesebb Hadevezér, a hatalmas Úr vezette, hadi taktikájukat a bibliából tanulják s háborujukat a bibliában elbeszélte régi régi hadmethodusok szerint vezetik. Mit szólnak mi mindehhez? Van-e bennünk ennyi buzgóság az Úr szolgálatában?

Tanuljanak az ellenségeinktől, ne legyünk többé oldott kéve, tömörüljünk katolikus egyesületekbe! — hangzott nemrégiben s hangzott most is mindenfelé. De bizony, ha egy városban hat ily egyesület van, mind a hatban ugyanazon embereket találjuk s így éppen annyi van téve, mintha egy egyesület lenne. S e mellett, mint féreg rágódik

katholikus társaséletünkön a visszavonás és vetélkedés és míg más felekezetek iparkodnak minden emberüket egybegyűjteni, mi rendesen egymás avatatlan bírálásával, gáncolásával ütjük agyon az időt.

Egy zsidó képviselő nemrég azzal utasította vissza a provokálást, hogy ő lovagias becsületet nem ismer. csak polgári becsületet s úgy beszédeiben, mint tollával állást foglalt a párbaj ellen. De sok keresztény embert főzött le, a kik megvetve a pápának föntartott kiközösítést, ily barbár módon foltozzák «lovagias» becsületüket!

Tanuljunk az ellenségeinktől, igen, tanuljunk a sötétség fiaitól okosságot! — Ők, bár más czéger alatt, de mégis nagyobb számban kezdenek egyet-mást átvenni a régi keresztények életmódjából, a mitől mi csak azért fázunk, mert nem elég modern. Vissza a kereszténység régi erkölcsihez! Vissza a keresztény szeretethez, testvériséghez, egyenlőséghez! Vissza a keresztény őszinteséghez, alázatossághoz, törvénytisztelethez! Nincs nekünk semmire szükségünk, ha azt megtartjuk, a mit az őskeresztények megtartottak! Akkor nyomhatnak bennünket, de el nem nyomhatnak; pusztíthatnak, de ki nem pusztíthatnak; ölhetnek, de meg nem ölhetnek!

Hogy mennyire észszerű, mily helyes, mekkora erkölcsi erőt rejtő volt az ő életmódjuk, láthatjuk mai elleneinknél, kik ugyancsak a régi keresztények életmódját iparkodnak különböző vonásokban utánozni. Ne késlekedjünk, ne hagyjuk azt a szegényt, hogy a sötétség fiai tultegyenek rajtunk! A régi keresztény életmód följújtásával hódítanak ők is, mi is csak ezzel és pedig a legnagyobb mértékben hódíthatunk s örömmel fognak hozzánk jönni, ha rólunk is elmondhatják, mint a régi keresztényekről: «Nézzétek, hogyan szeretik egymást!» *Szentosy Alfonz.*

Valamit sugok magának...

POLITIKAI HIREK.

Országgyűlés. Az ujonezjutalék megállapításáról és megajánlásáról szóló két törvényjavaslat tárgyalása képezte a hétfői és keddi ülések napirendjét. A közjogi ellenzék igaz szokásához híven a hadsereg magyartalansága miatt panaszkodott, a honvédelmi miniszter erre kijelentette, hogy a mennyire csak lehet, mindig csak magyar állampolgárokat tesznek a magyar ezredékbe. Szó volt még a katonáknál nagyon is sűrűn előforduló öngyilkosságokról és az országgyűlés utasította is a honvédelmi minisztert, hogy ezentul évenként tegyen jelentést az öngyilkosságokról, még pedig ezredenkint és arról is, hogy a szolgálat hányadik hónapjában esnek a katonák az öngyilkolás súlyos bűnébe.

Kedden még néhány viczinális vasutnak adandó állami segínyt szavaztak meg, azután Sebess Dénes képviselő interpellálta meg a földművelési minisztert az alsó-ideési zendülés tárgyában, a hol t. i. a tagosítás miatt a nép a hivatalos küldötteket megtámadta. A csendőrök — miután hasztalan csillapítottak szóval — végre fegyverüket használták. Tizennégy lövést tettek, ezek közül 13 talált, két halált és tizenegy sebesülést okozva. Sebess képviselő hangsúlyozta, hogy a tagosítási eljárásnak már megkezdése is rossz, a kincstár a legnagyobb visszaéléseket követi el, az eljáró urak mindenütt a nép érdeke ellen vétenek, és éppen a kisbirtok-osztály szenved legjobban a tagosítási fonákságok miatt. Kérdezi tehát a minisztert, szándékszik-e a tagosítási törvényt és eljárást sürgősen módosítani? A miniszter erre azzal felelt, hogy a kérdés tanulmányozást követel, mert kényes. Ő módot kíván rá adni, hogy a mi előtt újabb törvényt hoznak, minden szakértő hozzászólhasson. De sürgetni fogja, a mennyire lehet.

Szerdán nem volt ülés. Csütörtökön részt vett már az ülésen Széll Kálmán miniszterelnök, a ki betegségéből teljesen fölgyógyult. Megéljenezték, mikor belépett. Azután részletes tárgyalásba vették a vármegyei pénztárakról szóló törvényjavaslatot, mely ellen Bizony Ákos és Babó Mihály szólottak. Babó határozati javaslatot is nyújtott be, hogy ne államosítsák a vármegyék pénztárait, hanem csak helyezték a belügyi és pénzügyi miniszterek ellenőrzése alá.

Uj választások. Szamos Ujvárott február 4-én lesz az új választás, melyen Gopcser László zászlaja valószínűleg győzni fog. A deési kerületben, hol Teleky Domonkos gróf mandátumát vesztegetés miatt megsemitették, most a szabadelvű párt Csizsér Ákos dr. megyei ügyész jelöli. Ellenében Inczedy Ádám báró volt nemzeti párti is föllép.

Katholikus cselédotthon Pécssett.

Dr. Wurster József, pécsi kanonok, a keresztény felebaráti szeretet legnemesebb érzelmeitől lelkesítve, «katholikus cselédotthon» létesített Pécs városában. Tizennyolcezer koronáért megvett e célra egy alkalmas területet és 16.000 korona költséggel felépített ezen telken a katolikus cselédek otthonát, melyben az 1902 szeptember elején megkezdődik, az irgalmas nővérek vezetése alatt, a cselédleányok erkölcsi, értelmi kiképzetése, valláskülönbség nélkül.

Szívünk őszinte, igaz lelkesedésével üdvözöljük Wurster József dr.-t, a pécsi egyházmegye fenkölt lelkü, nemesszívü főpapját ezért az áldozatáért, ezért a fen-

költ lelkü, nemes áldozatkészségeért, melylyel a keresztény szociálizmus, a keresztény kharitás terén örök érdemeket, örök nevet szerzett magának.

Hiszen Wurster dr. alkotása egy nagyfontosságú szociális intézmény, mert mindnyájunk érdeke, mert különösen a keresztény családok érdeke, hogy azok, kik mint cselédek családi otthonunk szentélyébe, gyermekeink közelébe fognak jutni, vallás-erkölcsi szellemtől legyenek áthatva, vallás-erkölcsi nevelésben legyen részük, a kikkel bizvást oszthatjuk meg a családi szentély, a gyermek-szoba légkörét.

De nemcsak szociális, hanem kharitatív intézmény is a Wurster dr. alkotása, hiszen a keresztény felebaráti szeretet sürget, ösztönöz védelmére a nőnek, a női erénynek, a női szeplőtelenségnek, a melyen nyugszik a keresztény társadalom s a melynek lerombolása a keresztény család, a keresztény társadalom porbadülését jelenti.

De különösen és szívünk egész lelkesedésével üdvözöljük Wurster kanonokot azért, mert intézetét nyíltan, határozottan mint katolikus intézetet teremtette meg.

A keresztény kharitás, hála Istennek, a legutóbbi időkben sem szünt meg áldásos munkáját teljesíteni a földön.

Katholikus főpapok, katolikus főurak nemes lelkesedése kórházakat, árvaházakat, iskolákat, szeretetházakat hozott létre. Mindezt azonban a katolikus jelző kifejezése, hangoztatása nélkül. És ezzel akarva, nem akarva, részeseivé lettek a modern szabadkőmives humanizmusnak, mely nem ismer vallást, kereszténységet. A Konstantin. Kólos kórházaknál bizony évek mulva senki sem fog gondolni az azt létrehozó főpapokra, csak egyszerűen felebaráti intézményt fog látni bennük, a mit a sokat földicsért humanizmus hozott létre.

Wurster kanonok egy határozottan, kifejezetten katolikus intézményt alkotott, nem mintha annak áldásából ki volnának zárva a más felekezetűek, de hogy lássa mindenki, hogy az a lélek, melyből ez az alkotás kisért, a krisztusi felebaráti szeretettől áthatott, igaz katolikus lélek volt, mely megtakarított filléreivel a Krisztus drága vérével megváltott lelkek védelmére, erősítésére siet legelső sorban.

A magyar katolicizmus hálája, elismerése kísérelje Wurster dr. kanonok nagynevü alkotását. Gyürky Ödön.

A szövetkezetek barátjainak — tanulságok.

Egyik kath. lapunkban kétszer is szigo:u szó esett a szegény hidegségekről, mint a kik föloszlatták az egylet-boltot, noha bukás épen nem fenyegette őket. Mi pedig, a kik a szövetkezetek barátjai vagyunk és nem ismertük a hidegségek igaz helyzetét megbotránkozva találgattuk az okokat, — gondolván: mégis csak hallatlan dolog az, abbahagyni egy lelkes ügyet, mikor az elég jól megy!...

Hol vettem magamnak annyi fáradságot, hogy kérdést intézsek azon lap egy-két olvasójához, közlöm pedig a Néplapban abban a reményben, hogy Hidegségben újév óta bizonynyal ezt a föltámadt régi lapot is olvasni fogják azokkal együtt, a kik abban a lapban ezt az érdekes ügyet nem olvashatták, kivált a szép Dunánfalun, Sopron-megyében. Mert ez a Hidegség Sopron mellett Eszterháza és Süttör körül van, azon a boldog vidéken, a hol a magyar tanultabb és szorgalmasabb, mint a bánáti vagy osztrákszéli sváb, a hol a Fertő posványából veteményes, az omló csupasz domboldalokból szállóskerteket tudnak

talajjal meghordva hangya-szorgossággal fabrikálni, úgy, hogy horvátból, németből egész falvak hódolnak meg a magyar észjárásnak, műveltségnek.

Hátha még a keresztény magyar le tudná, azaz akarná vetközni régi nagy hibáját, mely szerint átok fogta meg a magyart, mert az soha össze nem tart... a miből aztán keserves sokszor, százszor, talán még ezerszer is az fog következni, a mi most is, hogy nem annyira más kárán, hanem csakis a maga kárán és baján tanul, okul a magyar!...

Halljuk csak, mi a panaszkodás a jó hidegségieknek, valóban tanulságos:

«... Hát magunkra maradtunk... Kezdetben nem fogadtuk meg lelkipásztorunk tanácsát... A tanító ur velünk tartott és irásban az vezette az együletet — alig egy éve meghalt... Az új ritka derek ember, de a régi község-beli boltosnak a fia — meg nem is jár koresmába.

Mert az igazgatók és ellenőrök ott számoltak minden második héten.

Azért is szó érte őket, pedig nem igaz. Miért; azért, mert a bolt és ivó közepett van még a konyha és sentés, de meg a koresmárosok sem jött-mentek, mert az ur plébániabeli; legfőképp a hidegségi nem olyan... Nem fog ki rajta sem a német sem kupecz — utálja a hamis-ságot ő szintugy, mint azt a kinek kenyerere a család... No a pálinkát meg a pancsolt bort is, mint a bűnét... Szeret mulatni, megkínálni, de a tiszta borból meg a maga zsebjeből, mert az néha-napján a magyarnak egészségg és patika, a mint az Isten adja... A pálinka meg a csinált bor pedig méreg... A részegség is betegség... A szent missziók óta nem is szoktunk káromkodni és veszekszeni, elég baj, hogy szőlőinket előbbi vétkeinkért eszi a fillokszera.

Azonban a felebaráti szeretet most is kevés... sokszor nincs összefogás. Zsellér és gazda nem igen értik meg egymást, az igazat megvallva. Azért magunkra maradtunk, mióta a tanító meghalt. Ugyis csak valami ötvenen voltunk. De azért meg nem buktunk... keresztény kézbe adtak és semmi zsidót be nem eresztünk, hogy gyermekeinket megint édes pálinkára, aztán gabona-megtojásszedésre vigye. Inkább adjuk a barátoknak...

Tiszta katolikusok vagyunk és megtartjuk, ámbátor a városban sok bolondot látunk, a hol sokszor vagyunk — eladni-venni. Talán azért is nem kel nálunk a több bolt. Van pénzsegélyző-egyletünk, a mit a plébános ur jól vezet.

A vendéglő szintén a községé, azaz csak azoké, a kiknek atyái a koresmajogot és épületét valamikor a czeni gróftól átvették. Ez a jog olyanforma, mint a részvény és bolti jog az egyletnél. Csakhogy annak az értéke megnőtt, a bolti jogot meg jóformán csak ártírták és senki sem fizette meg.

Most mind a két jog egy kézbe került; lehet, hogy azért több árendát kaptunk a helyiségért. Addig is ennyiben olcsóbban adhatja a portékát — mivelhogy két üzlet az.

Most még inkább vigyázunk és a hatalmas épületet örök árba nem adjuk, nehogy később valami elhetetlen atyánkfiától zsidó kézbe kerüljön mind a koresmai, mind a bolti jog. Akkor tudom hamar végünk volna, mert némi helyütt keresztény üzletember is mihamar föleszi a fél falut, ha nem vigyáznak. Mi a zsidótól hamar megszabadultunk, mert az egylettel nem tudott soká ujjat huzni, pedig a szomszédoktól tartották ki.

Bárcsak az Egyletünkől is olyan külön hely lehetett volna mint a koresmánk, a melyből külön szintén mi parancsolnánk és annak adnánk árendába, a kinek akar-nánk.

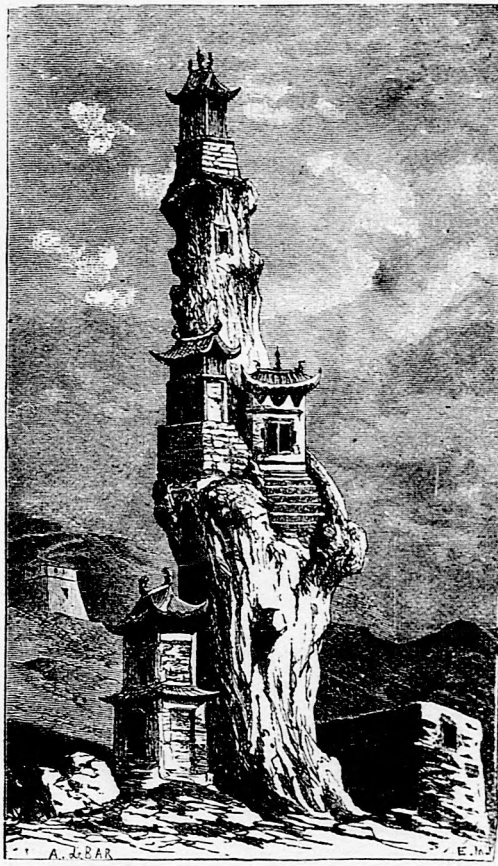
Akkor bezzeg, mint még eddig, mindig igaz mérté-

ket és árut kaphatnánk és hozzá külön árendát. — Ez az egylet így is sokat használt és mi épen nem mondhatjuk, hogy kevés a hasznunk, mint rólunk írták. Éljen az egylet! csak tartsák meg, a hol tudják...»

Vajjon ezek nem tanulságos sorok. Igaz köszönettel veszem azokat és ajánlom szövetkező barátainak a belőlük vett tanulságokat:

1-ször: Városba és város mellett a szövetkezeti bolt nehezen tud külön exisztálni, mert ott (a mint Losonczy Szabó utmutató-könyve is említi) a sok kereskedés miatt nagy a konkurrenzia.

2-ször: Maga a polgárnép legyen még oly eszes és ügyes, nem fog soká boldogulni egy vagy több iskolázott vezető nélkül. Azért félre azzal a furesza bizalmatlansággal a kaputos ember iránt, mintha a szövetkezetben is csak a maga hasznát és hatalmát kereshetné valaki, mert itt, ha azt akarná sem teheti, lévén minden szabályoktól

Óriási fatörzs Kinában.

körülírva — a törvényszéki végzéstől helyben hagyva és megállapítva.

3-ször: Alapításkor a lelkész tanácsát előzetesen okvetetlen ki kell kérni. És ha nem is lehet kívánni, hogy a maga személyében vezesse az ügykezelést, mégis tud és fog népének utbaigazítást adni, mint mindenkinek, a ki hozzáfordul. Sőt, ha nem erőszakolják és neve a vezetők közt nem szerepel, akkor sokszor még szabadabban teheti, mert nem kell tartania, hogy szent hivatalát valaki meghurcolja.

4-szer: Nagyon szükséges az összetartás és kitartás. Nem szabad ur és polgár, telkes vagy napszámos között a dolog érdemében különbözetet keresni. Mert a menynyivel a gazdagabb talán több részvényt emeli a befektetést, annyival a szegényebb jobban a boltból élén, növeli a fogyasztási forgalmat.

5-ször: Különösen kell törekedni, hogy nemcsak

minél több üzletrész, hanem minél több fogyasztó tag jegyeztessék.

6-szor: Nem tanácsos az üzletet konyha és kivált u. n. korlátlan italmérés, vagyis teljes korcsma mellé állítani, hozzá egyugyanazon kézbe, mert ez különféle gyanura és zavarra ad alkalmat, még olyan helyen is, a hol pálinkát nem isznak, nem veszekednek és káromkodnak.

7-szer: Nem tanácsos az üzletvezetést egy más üzletember kezébe szolgáltatni, sőt a rokonságra is lehet ügyelni, meg arra is, hogy a kauczió kivül mily nagy erővel és igényvel rendelkezik a kiszolgáló.

8-szor: Ugyancsak ha a szövetkezet soká mint önálló intézet akar önállani, tanácsos hátvédet keresni, azaz valamely központhoz csatlakozni, ilyen az u. n. «Hangya» és a «Keresztény Szövetkezetek Központja» Budapesten.

Ime ezek és hasonlóak azok a tanulságok, melyet a jó hidegségiek esetéből maga az élet szolgáltatott. Am ki-ki a sorok között még többet találhat a szövetkezet hasznáról sok-sok tekintetben, hogy a keresztény nép minél több erőhöz jusson.

Végül is elmondhatjuk, az eset többet használt, mint ártott a szövetkezeti ügynek.

Éljenek a derék hidegségiek!... Céljüket már elérték — bár mindenütt olyan tisztán, *olyan szorgalommal*, olyan józanul, olyan erkölcsösen uralkodnék a magyar... Ezt szívből kívánja a *Szövetkezetek barátja.*

T É L.

Künn tombol a zord zivatar.
Nem szól a madárdal,
Zöld lomb a virággal
Elhull. S a hó betakar
Mindent, mit a szép kikelet hozott.

Hólepte hegyek tetején
És völgyeken által
Félelmetes árnynyal
Jő, szárnyal a légbe felém
Az isteni szellem, az Alkotó.

Óh, ember, imádd uradat!
A téli viharban,
A vészben, a fagyban
Mily nagy az örök akarat!
Óh, isteni kéz ez, imádd esodáld!

Féldt a diadalmas erőt,
Mely lombot az ágról,
Fényt, derüt a tájról
Eltüntet, a mélybe ledönt
Mindent, mi nem érti az ő szavát.

Künn tombol a zord zivatar.
Nem szól a madárdal,
Zöld lomb a virággal
Elhull. S a hó betakar
Mindent, mit a szép kikelet hozott.

K. Gy.

Bölcs Juszuf.

Juszuf felesége ekképen szólt az urához:

— Miért gubbasztasz tétlenül és miért siránkozol? Hiszen mindketten az éhínségnek nézünk elébe! Miért nem látsz valami munka után?

Juszuf így felelt:

— De mit csináljak, ha az emberek nem adnak munkát!

Erre az asszony a következőket tanácsolta néki.

— Menj ki a piacra, ott most országos vásár van és jövedölj az idegeneknek.

— De hogyan lebbentsem föl a jövő titkairól a leplet, ha nem mehetek az emberek elé? Hiszen annyim sincs, a mivél szerencsétlen fejem betakarjam.

Az asszony körültekintett a szegényes szobában és a sarokban egy nagy sárgahéju tököt pillantott meg. Ketté vágta és a felét Juszuf fejébe csapta. Aztán parancsolólag szólt hozzá:

— Most pedig menj!

Juszuf elindult. Leült a vásártér egyik sarkába és szemeit busan a földre szegezte. A kíváncsi emberek csakhamar körülvették és tudakolták tőle, hogy ki legyen, miért ül itt és mi okból tette a fejére a hasított tököt. Juszuf nem felelt a kérdezősködőknek és fejét továbbra is lecsüggesztve tartotta. De nemsokára szájról-szájra szállt a hír, hogy egy neves bölcs ül egymagában a vásártéren és a kíváncsiak egész serege járul Juszuf elé.

Egy kereskedő, a ki szintén tudomást szerzett a dolgról, elment hozzá és hódolatteljesen kérdezte:

— Oh, nagy sejk! Elvesztettem a szamaramat, mondd, mivégy legyek? Mondd, hol akadhatok reá s én gazdagon megjutalmazlak érte.

A szegény Juszuf a legszívesebben a föld alá szeretett volna sülyedni és titokban megátkozta feleségét.

— Minek is fogadtam szót annak az asszonynak! — mondogatta magában. — Valamit csak kéne mondani ennek az embernek, de mit?...

Szívét rossz sejtések mardosták, de leküzdve izgatottságát, ekképen válaszolt:

— Menj a temetőbe, te a bánattól meggyötört ember; ott mindenki vigaszt talál és nyugalmat lel.

Csupa véletlenségből úgy történt, hogy a szamár ott legelt a temető szélén és így a gazdája ráakadt. Örömtől sugárzó arccal tért vissza a kereskedő és öt darab ezüstpénzt adott át Juszufnak. Juszuf fölötte megörült, hogy ily jól sikerült a jóslása és boldogan ballagott hazafelé.

— Látod, milyen jó volt, hogy szót fogadtál — mondta a felesége.

Ezután mindketten gond nélkül, boldogan éltek egy ideig, a míg a pénz tartott. De csakhamar vége volt a muló boldogságnak és az asszony megint kiküldte a férjét a piacra. Juszuf a fejére tette a tököt és a vásártéren az előbbi helyére letelepedett. A hír mint futótűz gyorsan elterjedt, hogy a bölcs újból megérkezett.

Ember ember hátán tolongott és mindenki kérdésével ostromolta Juszufot. De Juszuf nem felelt, mert attól tartott, hogy ha nem sikerül jövedölése, csufosan megverik. Főlemelkedett helyéről és mintha mély gondolatokba merülne, földre szegezte szemeit és hallgatagon tovább indult. Elhatározta, hogy csak olyan embernek felel, a kinek külseje is elárulja, hogy jövedölését gazdagon fogja megjutalmazni.

Alig indult útjára, csakhamar egy diszes kaftánba öltözött kereskedő szólította meg, a ki elpanaszolta néki, hogy elvesztette pénzes zacskóját. Juszuf figyelmesen

vizsgálta a kereskedő arcát, kezét és imigy gondolkodott:

— Ennek az embernek tiszta és puha bőre van, tehát kétségkívül most jöhetett a fürdőből. Nem volna-e jó, ha azt mondanám neki, hogy pénzeszacskóját a fürdőből jövet vesztette el?

Már szólni akart, a mikor egyszerre csak észrevette, hogy fölötte egy fekete varju röpült, a melyik karmai között a kereskedő elveszett pénzeszacskóját tartja. S a mikor a madár a böles fején megpillantotta a sárga tökfedelet, reá csapott és közben kiejtette a kis pénzeszacskót, hogy épen Juszuf ölébe esett.

A kereskedő, a ki a dolog történetéről mitsem sejtett, mert a szőnyegen gubbasztva pénzbeváltással foglalatzkodott, rendkívül megörült a szerencsének, hogy elveszettnek hitt pénzét újból visszakapta és Juszufnak öt aranyat adott jutalomképen. A böles hirneve jóslásainak csalhatatlansága révén nagyra emelkedett és Juszufot üdviválgások közepette lelkes embertömeg kísérte házáig.

Abban az időben történt, hogy a szultánnak nagy értékű drágakövekkel telerakott kis ékszerszekrénykáját ismeretlen tettesek ellopták. A tolvajok, a kiknek fölötte jól sikerült a kincsek elemelése, csak alkalomra vártak, hogy a városból föltűnés nélkül elszökhessenek. Juszuf híre a szultánhoz is eljutott, a ki rögtön magához is hívatta és parancsolólag kérdezte a bölestől:

— Mondd meg, hol vannak legbecsesebb ékszereim?

— Oh, hatalmas padisah, a szegények és szerencsétlenek védelmezője, én nem tudom, — szolt Juszuf félelemtől reszkető hangon.

— Ha mától számítva hét napon belül meg nem találod ellopott kincseimet, — kiáltott a szultán haragosan, — ugy elevenen megnyuzatlak!

Juszuf kétségbeesetten indult hazafelé és feleségét szemrehányásokkal illette.

— Látod, látod — szolt hozzá siránkozó hangon — milyen szerencsétlenségbe sodortál engem!

Hét babszemet vett magához, fejére hamut hintett és kiült ajtajának küszöbére, hogy ott szomoruan gyászoljon. Mikor a nap az ég karimája felé hanyatlott és az est homálya derengeni kezdett, Juszuf egy babszemet nyelt el és kebeléből bus sóhaj tört elő.

— Most haladt el az egyik, — szolt méla hangon, a mivel a napot értette, a mely közelebb hozta a borzalmas halál pillanatát.

A tolvajok a, kik a szultán kincseit ellopták, szintén hallottak már Juszuf hirnevéről és azt is tudták, hogy a padisah öt szolította föl, hogy keritse meg az ékszereket.

Egyikük állandóan a böles háza közelében leskelődött, hogy figyelemmel kísérje Juszuf cselekedeteit. Éppen akkor hagyta el rejtekhelyét és ért a ház elé, a mikor Juszuf elnyelte a babszemet és olyan bánatosan sóhajtott. A tolvaj jól hallotta a böles szavait és emigy értelmezte a mnndaltokat:

— Most haladt el az egyik — azok közül, a kik a szultán drágaköveit ellopták.

Megdöbbenve hallotta e szavakat és gyorsan társaihoz sietett, a kiknek elmondta e félelmetes esetet. De ezek nem adtak hitelt ijesztgetéseinek és másnap egy másik bajtársukat küldték ki, hogy figyelje meg a böles viselkedését.

Estefelé, mikor a nap alászállott, ez is jól hallhatta Juszuf szavait:

— Most megint elhaladt egy.

A leselkedő tolvajnak minden hátsorsága az inába szállt s alig tudott az ijedtségtől magához térni. Mikor társaihoz ért, fogvaczogva mondta el a történeteket.

— Az a szent ember — szolt — a kit Allah küldött a

földre, mindent tud. Nem marad számunkra más hátra, minthogy visszaadjuk a lopott drágaságot vagy pedig meneküljünk a városból mert különben a halál fiai vagyunk.

Csakhogy a város kapuit éjjel-nappal zárva tartották és lehetetlen volt a kincsesel föltűnés nélkül tovább állani. A szultán megparancsolta, hogy minden embert, a ki a városból kimegy, alaposan vizsgáljanak meg.

Harmadnap ismét egy másik ment leskelődni és ez is hallotta Juszuf szavait.

— Ime, most elhaladt a harmadik is és csak kevés marad még vissza.

— Allah kegyelmezze meg nekünk és végy oltalmadba! kiáltott föl a tolvaj és eszeveszetten rohant társaihoz. Közösen abban állapodtak meg, hogy a bölesnek átadják az ékszereket és bünbánóan bevallják gonosztettüket. Ugy is történt; Juszuf magához vette a kincseket és megígérte, hogy nem fogja őket elárulni. Nagy örömeben, hogy ilyen könnyű uton jutott a drágakövek birtokába, elfelejtkezett a feddő prédikációról, a melyre pedig a tolvajok elváltak készülve.

A szultán nagyon megörült, hogy ékszereit visszakapta és a böleset gazdagon megajándékozta. Egyben parancsot adott, hogy palotájában fényes lakosztályt rendezzenek be a számára és Juszuf állandóan a szultán társaságában tartózkodott.

De Juszufnak nem igen tetszettek ezek az intézkedések, mert attól tartott, hogy egy újabb kísérlet balul üthet ki és akkor vége mindennek.

Egy szép napon, a mint a szultánnal kint sétált a kert árnyas fái alatt, egy bizarr gondolat nyugtalanította az udvari böleset.

— Mi történnék akkor, — szolt magában — ha a szultán fejére ütnék? Ó bizonyára azt fogja gondolni, hogy örült vagyok és elbocsát az udvartól.

S Juszuf nem sokáig töprengett a dolgon, hogy véghez vigye-e merész tettét, vagy sem, hanem bátor elszántsággal öklével hatalmas csapást mért a padisah fejére. A szultán irtóztató dühbe jött és utána akart iramodni a vakmerő merénylőnek. De alig távozott néhány lépésnyire a palota épületétől, földrengés rázta meg a vidéket és iszonyatos robajjal összedőlt a szultán palotája.

A szultán a nagy meglepetéstől és csodálkozástól alig tudott szóhoz jutni.

— Szólj, te szent lelkületű férfiú, Allah kegyeltje, mivel jutalmazalak meg.

Juszuf a szultán lábai elé vetette magát és esdeklőleg kérlelte.

— Hatalmas, nagylelkű padisah, ha kegyeddel akarod kitüntetni alázasat szolgálodat, ugy csak annyit kérek tőled, ajándékozz meg egy számmal és adj hozzá árukat, a melyekkel kereskedhessem. Így legalább nyugodtan kereshetem mindennapi kenyeremet és nem kell folyton rettegnem életemért.

Azután elbeszélte a szultánnak, hogy mint vette őt rá a nyomor és a nélkülözés a bölesesség mesterségére. A padisah hangosan kaczagott a különös történeten és mindenben teljesítette Juszuf kérelmét.

Juszuf ezután mint egyszerű kalmár vándorolt faluról-falura, mig végre a halál őt is elszolította az élő bölesek sorából.

M—g.

A „Magyar Néplap“ szerkesztőségének és kiadóhivatalának mostani czime: Budapest, VIII. kerület, Szentkirályi-utca 28/b. (ajtószám 17., a legfölső emeleten).

UJDONSÁGOK.

Nász a királyi házbán. Királyunk unokáját, Erzsébet kir. hercegnőt esütörtökön délelőtt tíz órakor vezette oltárhoz Windischgrätz Ottó herceg. Az esküvő részleteiről a jövő szám hoz tudósítást. Szerdán délelőtt történt meg a kir. hercegnő *renunziációja*, vagyis esküvétele arra, hogy — miután ő nem királyi családba házasodik — vérségi leszármazottjai nem igényelhetik a Habsburg-Lothringen uralkodó család jogait és vagyonát. Az esküt Erzsébet a király kezébe és az evangéliumba tette le. Férje mint tanu volt ott jelen. Tanuk voltak még a magyar és az osztrák miniszterelnök és más állami főméltóságok. Az anyaszentegyház pedig a bécsi hercegérsek képviselte.

Püspökszentelés. Várossy Gyula székesfejérvári püspököt vasárnap délelőtt szentelték föl Császka György kalocsai érsek, Majorossy és Kohl Medárd fölszentelt püspökök. A fölszentelés Budapesten az egyetemi templomban történt.

Végzetes szerencsétlenség. Szedenics István büki (Sopronm.) földbirtokos a múlt heti enyhe időjárást föl akarta használni arra, hogy földjeit trágyázással a tavaszi vetőre előkészítse. Midőn azonban trágyát szállított, utközben megbokrosodtak lovai és féktelenül rohantak a nehéz kocsival. Szedenics, hogy megállítsa őket, a koci elejéről akart leugrani, de lába megcsuszott s a szerencsétlen leesett a koci kerekéi elé. A nehéz szekér keresztül ment mellkasán, s halálát okozta. Szedenics bírása volt hosszabb idő óta a falunak s mindenkinek tisztelését megérdemelte.

A szultán sógorát halálra ítélték. Konstantinápolyból azt írják, hogy mahmud basát, a szultán sógorát, halálra ítélték a szultán ellen történt összeesküvés és külföldre való szökés miatt.

Rablógyilkosok merénylete. Vakmerő rablógyilkosság történt szerdán délelőtti Kolozsvárott. Két elvetemült gonosztevő ügyesen kieszelt kelepezébe csalták Bürger Károly pénzes levélhordót, s a védtelen embert fejével agyonütötték. Szöcs Gyula és Friedrich Árpád munkanélküli levő asztaloslegények 4 koronát adtak föl a kolozsvári postára, s az utalványt Kovács Albert névre s az ott levő Unió-utca 6. számú ház földszinti lakásába címmezve, állították ki. Előre furfangosan megbeszéltek azt, hogy a mint a postás a pénzeslevéllel belép, egyikük a kályha mögött levő rejtékhelyéből orozva megtámadja Bürgert, s az áldozatot, a mint alkalmatlanná tették, ki fogják rabolni. A postás másnap 11 órakor akarta a pénzeslevelet címzettjének kézbesíteni. A két gonosztevő a megbeszéltek szerint véres munkájokhoz fogtak s halálosan megsebeztek a kétségbeesetten védekező szerencsétlen embert. Az ide oda dobált butordarabok zajától figyelmen kívül lett szomszédok segítségére mentek a borzasztóan összevagdalt levélhordónak és sikerült nekik a gyilkosokat hosszú küzdelem után lefegyverezni. A becsületes és megbízható ember azonban a súlyos sérülésektől a délutáni órákban meghalt. Felesége és két kis gyermeke gyászolják.

Szécsén gróf a pápánál. A pápa Szécsén Antal grófot a vatikáni nagy követet nevével együtt hosszabb kihallgatáson fogadta. Öszentsége kedélyesen elbeszélgetett s kedves társalgásával eloszlatta a grófi párnak aggodalmait gyengélkedgse miatt.

A fősvény nő halála. Párisban egy nagy vagyonnal rendelkező asszony fejezte be nélkülözésekben töltött földi pályáját. — Kretieu Mária 77 éves agyszűz életében zsurigibb volt még a mesebeli fősvény alakoknál is,

mert életét a legnagyobb éhség és nélkülözések között tengette. Mikor meghalt, a kirendelt tömeggondnok a tíz centiméteres piszokréteg alatt, — melyet a leltározásnál fölhányatott, 640.000 frank készpénzt, 1 millió 165.000 frank értékkel bíró állampapírokat s különféle részvényeket talált. Végül az is kitűnt, hogy az elhaltnak ezenkívül még hét háza van s így összes vagyonának értéke meghaladja a két millió ötszázezer frankot.

A nilusi vízművek befejezése. A Nilus évenkénti ismétlődő áradásaival termékenynyé teszi a part körül elterülő termőföldeket. A víz lefolyása azonban hosszabb ideig szokott tartani, azért újabb vízműveket létesítettek, a melyek áradás után levezetik a Nilus vizét, szárazság esetén pedig öntözik a földeket.

Szemere Bertalan szobra. Borsodvármegye elhatározta, hogy nagy szülőttjének, Szemere Bertalan volt igazságügyi miniszternek Miskolcra megfelelő szobrot állít. Már meg is rendelték azt Róna József szobrásznál. A szobor leleplezését őszre tervezik.

Bloch államtanácsos hagyatéka. A világbéke e nagy apostolának haláláról a minap adtunk hírt. Végrendeletét e héten bontották föl és abban az volt írva, hogy Bloch államtanácsos egész vagyonát, mely meghaladja a másfél millió koronát, jótékony célokra hagyta, jobbjára arra a célra, melyért szíve egész életén át hevült és melyért sokat áldozott.

Az első mérnök doktor. Ő felsége a király ugyanis a tavasszal megengedte, hogy a budapesti József-műegyetem hallgatói is megszerezhessék a doktori czímet, a mi a szakjuk egyetemes tudományában való jártasságot jelent. Az egyetemen a múlt hét esütörtökjén avatták föl az első műszaki doktort. Zsiliuszky Szilárd a neve a törekvő fiatal embernek, kinek doktori fogadalmát a közoktatásügyi miniszter is meghallgatta.

A szamárhurut ellen ojtószert talált föl bizonyos Leuriaux Kamill nevű belga orvos Brüsszelben. Hatásáról az összes gyógytudósok elismeréssel szólnak.

Földrengést éreztek a múlt héten hazánk különböző részén. Így Zágrábban, Sopronban, a Bánátban. Kárt azonban sehol sem okozott. Csak egy-két másodpercig tartott.

Sok a zsebtolvaj. Budapesten újabb időben annyira elszaporodtak a hosszúujju emberek, hogy a plébánosok falragaszokon figyelmeztetik óvakodásra a templomban ájtatoskodó hiveket. A hangversenyeken és bálakon pedig szintén annyi zsebtolvajlás történik, hogy a főkapitány kénytelen ezentul minden ilyen nyilvános mulatságra titkos rendőröket (polgári ruhában) küldeni.

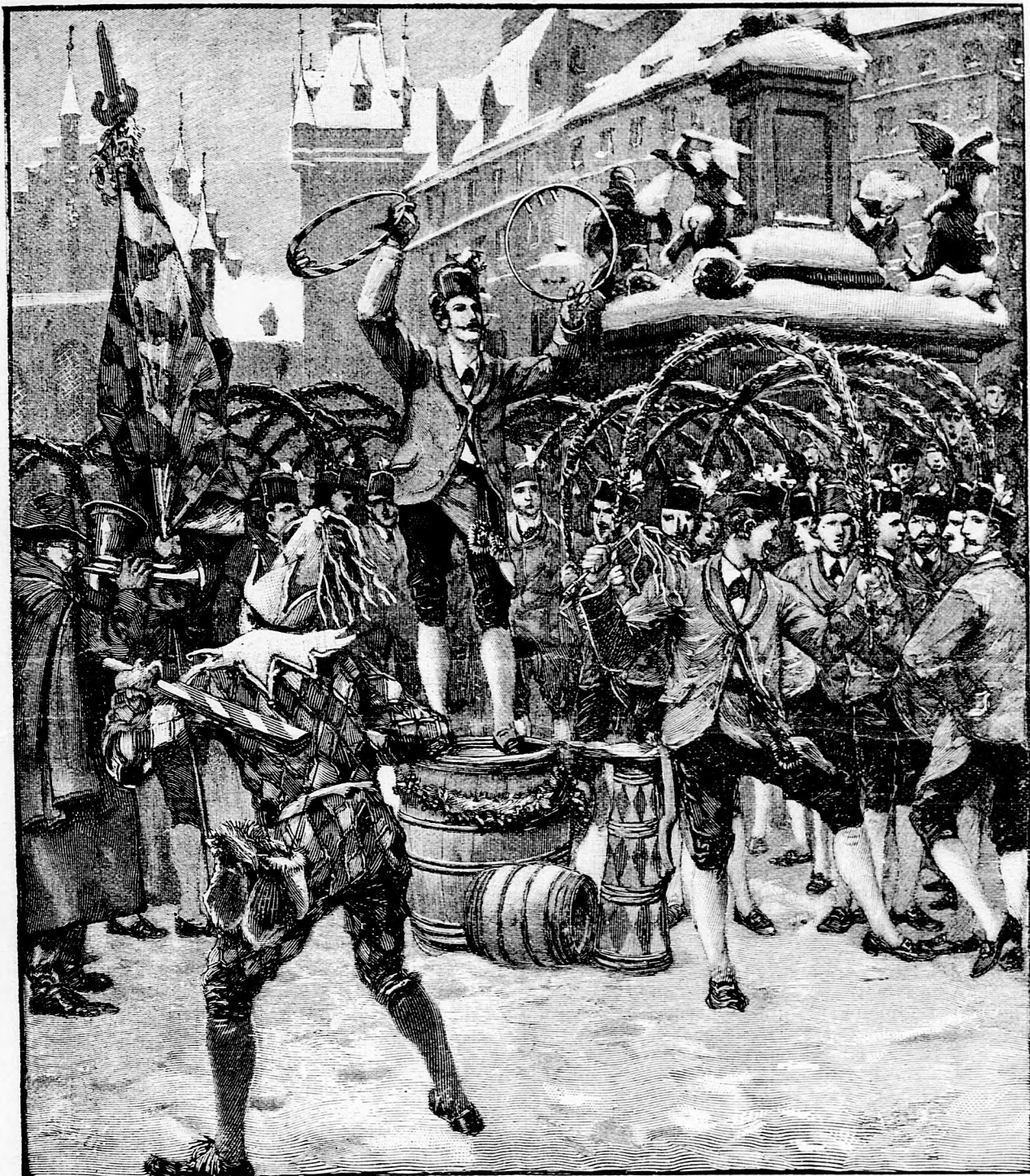
Megverték a végrehajtót a biharmegyei Nagy-Maros községben, a ki négy napon keresztül licitált a faluban adótarozások miatt. A negyedik nap estéjén azután rálestek és nagyon megverték. Hát azt biz rosszul tették, mert a végrehajtó csak azt tette, a mit neki parancsoltak. De a modor, a gög, a pöffeszkedés, melylyel hivatalát betölti, az már egészen az övé és ha e miatt aztán megharagudtak rá, hát talán igazuk is volt.

Munkások egy főpapnál. Császka György kalocsai érseknél karácsony napján tisztelgett a kalocsai és kalocsavidéki keresztény munkásegylet 27 tagból álló küldöttsége, a melynek egyszerű őszinte hódolatát a nagynevű főpásztor kegyesen fogadta, nagy érdeklődéssel tudakozódott az egyesület mostani állapota felől, majd mely bölcseségre és tapasztalatra valló szavakban buzdította a küldöttség tagjait keresztény hitök buzgó gyakorlására, az egyesület céljaira 800 koronát ajándékozott.

Vallásháborítás a törvényszéken. A püspök-szilági római kátholikus templomban tavaly szeptember 1-én néhány legény hangos nevetéssel és közbeszólással

megzavarta a szentbeszédet. A váci járásbírósg két legényt, Werner Andrást és Rottenhofer Mátyást 14—14 napi fogházra és negyven korona pénzbüntetésre ítélte. Föllebezés folytán az ügy a pestvidéki törvényszék elé került, mely mély bölcseséggel a két garázda legény büntetését 7—7 napi elzárásra szállította le. Mintha csak

katoná-embertől azért a pár falatért, a mi bőven jutott a párolgó közös tálból. De ma nem érdektelen tudni, mit követelhet ilyen alkalmakkor a gazda az államtól, a mely annyi mindent elkövetel tőle. — Az élelmezési árakat vidékek szerint itt adjuk: A dunáninneni részekben negyven (40) fillérben; a dunántuli részekben negyvenkettő

Farsangi multság.

biztatná azokat a csemetéket, hogy hát csak máskor is röhögjék ki a prédikációt, mi az a 7 napi elzárás?

Katonabeszállásolások díja. A honvédelmi miniszter ma közli azokat a díjtételeket, melyekért a gazdák kötelesek az átvonuló katonaságnak napi élelmezést adni. A régi jobb időkben, a mikor nem volt üres a gazda kamrája, hombárja, szívesen látták az átvonuló katonát s dehogy fogadtak el pénzt a két-három napra megpihenő

(42) fillérben; a tiszáninneni részekben harminczöt (35) fillérben; a tiszántuli részekben harminczhat (36) fillérben; a Királyhágón tuli részekben harminczkettő (32) fillérben; Horvát-Szlavonországban harminczhét (37) fillérben; Budapest székesfővárosban ötvenkettő (52) fillérben; Fiumében ötvenkettő (52) fillérben; Kassán negyvennyolcz (48) fillérben; Kolozsváron negyvenegy (41) fillérben; Nagyszébenben harminczhat (36) fillérben; Pozsonyban

ötvenöt (55) fillérben; Temesváron negyvennégy (44) fillérben; Zágrábban negyvenhárom (43) fillérben. Kicsi dolog, de véletlennek mégis érdekes, hogy Erdélynek még a katona ebédjéért is legkevesebbet juttat az állam. Talán tudják a nagyurak ott fenn, hogy az erdélyi gazdák konyhája a legszegényebb s az ételhez mérik az árát?

A nagyváradi «szent» asszony. Nagyváradon a minap letartóztattak egy némbert, ki dereka körül állandóan 8—10 olvasót viselt és roppant «szent» életmódot folytatott. Jártában-keltében mindenfelé hirdette, hogy római zarándoklatot szervez két kor. fizettség ellenében. Igen sok együgyű asszony fizetett neki két koronát, melyért ráadásul pápai szentelést, Veronika kendőt, zenélő kápolnát, síró Mária-szobrot s több efféle is ígért. A «szent» asszonynak annyira hire ment, hogy nemcsak az asszony-nép, hanem a rendőrségnek figyelmét is fölhevítte magára. A rendőrség azonban póruljárt, mikor az idézésre megjelent. Pataki fogalmazó vallatta, s akkor kiderült, hogy közönséges szélhámosnő, ki sok asszonyt becsapott már nemcsak Nagyváradon, hanem Bárádon, Mezőkövesden és másutt is. De igazában akkor jött zavarba, mikor a fogalmazó neve után kérdezősködött. A neve: Grün Lina; kora: 35 év; vallása: — — zsidó. A derek hölgyet természetesen lecsukták, addig is, a míg átadhatják az ügyészségnek.

Király és püspök meg kisbirtokosok. A gödöllői koronauradalom tőszomszédságában levő s a váci püspök tulajdonát tevő Szent-Jakab pusztát Csáky Károly gróf váci püspök a király engedelmével adta 780.000 koronaért Szada, Veresegyháza, Kis-Szent-Miklós községek kisbirtokosainak, hogy ezeken ezáltal segítsen. Az új tulajdonosoknak egy hold föld 260 koronaiba kerül a mibe törlesztés, hamat s az átíratás költsége is bele van számítva. Tehát a pestmegyei földárakhoz képest igen olcsón jutottak a birtokhoz.

A választás áldozata. A múlt év elején időközi választás volt Marosvásárhelyen, mely véresen folyt le. A csendőrség a nép közé lőtt. A többi között Szabó István kerégyártó lábán sebesült meg, s azóta munkaképtelen lett. A szerencsétlen ember most Makkai Zsigmond ákosfalvi képviselő támogatásával följött a miniszterelnökhöz némi segítség kieszközlése végett.

Betlehem-járás Amerikában. A szép karácsonyi szokást — a mit Magyarországon immár elfelejtene — mint a Mekkesportban megjelenő Magyarok csillaga című lap írja — kezdik felújítani amerikai magyar véreink. Ugy Mekkesportban, mint Duquusnéban egész sereg betlehemes járta be az utcákat, magyar nyelvű karácsonyi énekeket énekelve, azután a hívők ezrei töltötték meg az ottani magyar templomokat s fölzugott az ének a távol idegenben:

Mennyből az angyal
Lejött hozzátok
Pásztorok.

Egy kis háziszér. Ennél kedvesebb hirt nem igen kaptam még, mióta ujságcsináló mesterember vagyok, pedig ihol-ahol tizesztendeje annak is. Aranyos-Maróthról írja tudósítónk: Károly szücsmesterhez esténként beállított két szomszédjának egy-egy legényfia kicsinyt szórakozni, aztán ottragadtak sokszor éjfélén túl is, de legalább éjfélig. Az okos szücs mindjárt észrevette, hogy nem neki szól a megtiszteltetés, nem is a feleségének, de még az édesapjának se, hanem vagyon a házában két gyönyörűséges leányszó, az öcsese árvái, azokat illeti a nagy buzgótság. A becsületes polgárnak csöppet sem volt inyére a hivatlan sűrű vendégség, meg a hosszú fönmaradást se tartotta egészségjavítónak, de csak megkínozta magát kicsit, nehogy rosszabb dolgok essenek meg aludtában

házánál. Másrészt pedig szomszédjaival sem kívánt ellenlábra állani, hát csak példálódzott a legények előtt, de házát nekik el nem tiltotta. De végre is mit csináljon? Támadt egy jó ötlete. Megbeszélte a feleségével, meg az apjával, hogy «elriasztja» a legényeket. Valóban úgy is tett, a hogy kifőzte. Szombat volt éppen és estéli harangszókor azon mód pontosan bekopogtat az ifjuság. Megindul a terefere, a dévajkodás, az urimódi hunczutkodás, szinte ég a lányok arca. Így lett tíz az óra. Ekkor hirtelen közbeszól a szücs: «Megbocsássatok kedves vendégeim, de én ma még nem végezhettem el a szombati rózsafüzért, tehát pótolnom kell. Meghívlak titeket is szívesseggel hozzá!» Legott le is térdelt ő, meg a felesége, ép-ugy az apja és imádkoztak fenszóval (mondjam-e, hogy erős hittel meg bizalommal?). A két árva leány is csak utána csinálta a nevelőszülők példáját. A legények egy darakig csak állták szótlanul, aztán öszenéztek, végre belebeszéltek a folyós imádságba, hogy ők jóéjszakát kívánnak, mert «már késő van!» megértették-e a lezckét, vagy csak dölly volt, a mi visszatartotta őket, ám elég az hozzá, hogy azóta nem mutatkoztak többé a házban. Minthogy nagyon tudom, hogy ilyen mézre-járó ifju emberek másutt is megpróbálják oktanul elcsereálni a lányok fejét, hát közreadom ezt a tudósítást és örülni fogok, ha másutt is bevál a «háziszér.»

Példás polgári anyakönyvvezető. A «Pécsi Közlöny»-ből veszszük át a következőket: Folyó hó 9-én Petre Mihály katalini földmiveslegény a bakócai anyakönyvvezető urnak bejelentette, hogy folyó hó 12-én Horváth Juli hajadonnal házasságra óhajt lépni. Sem a polgári kötésnek, sem az egyházi házasságnak akadályja nem volt. Az anyakönyvvezető meghagyta, hogy a jelzett napon megjelenjenek. Megjelentek tehát, de az anyakönyvvezető urnak se hire, se hamva. Várva-várták délután 1 órájg, hogy talán csak nem hagyja őket cserben. Hasztalan várták. S miután a polgári kötés hiányában egyházi házasságra nem léphettek, kénytelen voltak a lakomat elkölteni így is, mert hát minden készen volt. Ime föltehetjük a kérdést. 1. A nép van-e az anyakönyvvezetőért, vagy megfördítva? 2. Történt-e ily eset abban a rendetlennek mondott régi állapotban? Igen jó volna, ha minden revíziót követelő ilyen (nem egyszer előforduló, de az egyesek bátortalansága miatt agyonhallgatott) dolgokat mindenkor nyilvánosságra hozna. *Egy revizionista.*

Tagosítás tiz halottal. Marosvásárhelyről táviratozzák a «Bud. Tud.»-nak: A marosvásárhelyi törvényszéknek Alsó-Idécseken tagosításnál eljáró bíráját a fölbujtott néptömeg megtámadta; a csendőrség kénytelen volt a fegyverét használni. Az eddigi hírek szerint a halottak száma 10; azonkívül számosan megsebesültek.

A revolveres jogászt kiutasították. A budapesti tudomány-egyetem egyik vizsgáló-bizottsága előtt novemberben Bischitz Andor joghallgató a feletti elkeseredésében, hogy elbukatták, nagy botrányt csapott s azzal fenyegetődött, hogy revolvert fog a tanárokra a kik — ugymond — csak a jövedelmüket gyarapító lezcképenzek miatt bánnak így a vizsgázókkal. — Bischitz Andor a botrány után Olaszországba utazott, a hol az a kaland érte, hogy egy diáktársával együtt, akit Kecskeméthynek néztek tájékozott detektívjeink — elfogtak, Budapestre hozták. Az egyetem tanácsa tegnap ítelt a vizsgálati botrány ügyében. Az ítélet szerfölött súlyos: Bischitz Andort az összes magyar főiskolákból kizárja. Ezt az ítéletet közlik az ausztriai főiskolákkal is, a melyek egyezmény folytán szintén elzárják kapuikat a kitiltott joghallgató előtt. A revolveres jogász öcsesét, Bélát pedig, a kinek a vallomások szerint része volt a botrány előkészítésében, a budapesti tudomány-egyetemről zárták ki.

Munkás-ünnep Bács-Feketehegyeu. A derék feketehegyiek igen szép ünnepélyt tartottak abból az alkalomból, hogy Óri János munkásnak hosszú hűséges szolgálatára Császár Jenő főszolgabíró átnyújtotta Darányi földmivelésügyi miniszter kitüntető oklevelét és 100 korona pénzjutalmát.

Agyupróba. Pozsonyban szombaton délelőtt tartották meg a löpróbát az új ágyuval, Wurmbrand gróf altábornagy és az egész helyőrségi tisztikar jelenlétében. A löpróbát Merkl Lajos vezérőrnagy, tüzérbrigadéros vezette. Az új ágyúkkal való kísérletezés a várakozáson fölül sikerült és a lövegek pusztító hatása borzasztó volt.

Nincs többé puposság. Fink doktor karkovi sebész az orosz sebészek moszkvai kongresszusán előadást tartott, a melyben azt állította, hogy a puposságot gyógyítani lehet. Fink előadása közben bemutatta azon készülékeket, melyekkel eddigi kísérletezéseinek eredményeit elérte, végül négy pacienst állított a kongresszus elé, kik közül ketten megszabadultak pupjuktól, ketten pedig a gyógyulás utolsó stádiumában vannak. Az egyikről, a ki már egészen meggyógyult, a kongresszusnak több tagja kijelentette, hogy még abból az időből ismeri, a mikor még pupja volt.

Tetszhalott asszony. Debreczenből távirják: Szabó Sándorné fiatal polgárasszony hosszas betegség után tegnap meghalt. A család ravatalra helyezte, de a kezelő orvosnak nagyon gyanus volt a haláleset, mert noha az asszony teste teljesen megmerevedett és hideg volt, az orvos mégis csak tetszhalált vélt konstatálni. És csakugyan addig dörzsölte, élesztgette, míg a halottnak vélt asszony fölébredt a zsbibasztó eszméletlenségéből. Állapota csakhamar jobbra fordult, úgy, hogy az orvos fölgyógyulását reméli. Ha a kezelő orvos kevésbé lelkiismeretes, a szerencsétlen asszonyt élve eltemették volna, mert a halottkém már a halotti bizonyítványt is kiállította.

Vasuti alkalmazottak sztrájkja. Rómában sztrájk készül a vasutak körében. Jobb fizetést és a munkaidő megrövidítését követelik. A kormány intézkedéseket tett a sztrájk esetére.

A kis leány kérelme. Halmos János polgármester ma reggel szépen összehajtogatott papiroson következő levelet kapta a postán.

«Édes polgármester bácsi! Kérem legyen szives nekem egy második osztáju magy-ar olvasó könyvet adni mert a mama beteg és a papa nem dolgozik a gyerekek azt mondják hogy a polgármester bácsinak van sok könyve a vizsga után visszaadom a könyvet.

Sejdmán Róza
az erdéli utcába járok az iskolába
II. c. osztál.»

A polgármester bácsit annyira meghatotta a bájos naivsággal írott levélke, hogy azonnal utána járattott a dolognak. Miután a leány előadása megfelelt a valóságnak, a polgármester azonnal megszerezte a kívánt könyvet s beleírta a következő sorokat:

«A polgármester bácsi ajándéka, hogy a kis Róza jól tanuljon.»

Kitüntetés. Kartik Ferencz zsigmond-aknai bányamunkásnak az ezüst érdemkeresztet adományozta elismerésül a király, mert félszázadon át szolgált hiven és buzgón.

Vizvezeték a boros-pinczében. Kismarton képviselőtestülete kedélyes egy testület lehet. Viszont roppant kedélyes lehet az Ungar Lipót és fiai című kismartoni bor-nagykereskedő-czég is. Ez a két faktor ugyanis egyezsége lépett egymással, mely szerint a képviselőtestület bérbe adja, a borkereskedő czég pedig bérbe

veszi évek sorára a városi — vízvezeték fölös vizét. A képviselőtestületen voltak kételkedők is, kik sehogyan se akartak ebbe beleegyezni, de a többség leszavazta őket. A kisebbség abból indulva ki, hogy nem jó, ha a viz bornak közelébe jő, a földmivelési miniszterhez fordult a határozat megsemmisítése végett.

A pénz halottja. Pár nap előtt még dús gazdag, sokaktól irigyelt ember volt Tomka Samu dr. fő.árosi fülorvos s ma már holtan fekszik a temetőben. Halála nem tartozik a mindennapi esetek közé, mert az ölte meg, a miben a legfőbb kedvét lelte: a pénz.

Az orvos a bécsi orvosképző intézetben végezte tanulmányait s itt elkövette azt a ballépést, hogy elvitte az ott elhelyezett értékes fülgyűjteményt. Tettére rájötték, de mivel őszinte megbánást mutatott, megszánták s nem jelentették föl. Mégis, kartársai rájöttek a dologra s nem szívesen érintkeztek vele. Ez a hidegség keltette Tomkában azt a törekvést, hogy minden áron nagy vagyona tegyen szert, mert azt remélte, hogy ha százazreket mondkat magáénak, nem merik többé ifjúkori eltévelyedését szemére hányni.

Ettől fogva oly kétségbesetten vette magát a pénz után, hogy pár év alatt már halomban állt vasszekrényében az arany és ezüst. Három év előtt megházasodott, gazdag lányt vett el, de azért nem élt költséges módra, inkább nagyon elzárkózott a társaságtól s mindenki zord lelkű, bizalmat nem gerjesztő embernek ismerte. A mult év végén már közel 600.000 koronára rugott a vagyona és minden nap 100 — 120 koronát vett be a betegeitől. Ezt a rengeteg összeget azonban nem tette takarékpénztárba, hanem szobájában a vasszekrényben tartotta és sokszor megfigyelték, a mint esténként az asztalon egész arany- és ezüsthelyeket csinált és gyönyörködött a nemes érc csillogásában.

S ezt a kincset, a mikor Tomka dr. ujév előtt családjával néhány napra elutazott, ismeretlen tettesek ellopták. Betörték a lakásba s a szekrényben garmadában heverő pénzt magukkal vitték. Tomka dr. eleinte örjögött a hír vételére, de később megnyugodott, mert értékárgyai hat-százezer koronára biztosítva voltak s így nagy kártó nem kellett félnie. A pénz elvesztése még zárkózottabbá tette és akkor sem mutatott nagy örömet, mikor a rendőrség közölte vele, hogy biztos nyomra akadt.

Ettől fogva aztán teljesen megváltozott Tomka. Hig-gatságát teljesen elvesztette, órák hosszáig félőrülten futkosott egyik szobából a másikba, míg pár nap előtt főszaladt egy gyár-utcai ház 4-ik emeletére, fölkapaszkodott a rácsozatra és rémes kiáltással levetette magát az udvarra. Mire a lakók leértek hozzá, már kiszenvedett. Teste alaktalan roncsosá zuzódott.

A rendőrség már megállapította, hogy Tomka határtalan pénzsomjában a biztosítási összegre spekulált és tulajdonképen ő maga rendezte az egész betörést, hogy a kár megtérítése után Tomkának újra visszaadják. Ez aztán megmagyarázza a titokzatos öngyilkosságot is.

Zsidó bíró. Szarvas, békésmegyei nagyközség eddig csupán arról volt nevezetes, hogy édes hazánkknak épen kellő közepében helyezkedett el. A héten azután újabb nevezetességet szerzett magának a bíró-választás alkalmából. A csütörtöki választáskor ugyanis nem találtak megbízhatóbb embert a bírói süveg alá, mint *Grimm Mórt*, a ki zsidó. — Mi elszántan küzdünk, hogy a népet a zsidóság alól gazdaságilag függetlenítsük, a szarvasiak meg feleletül még a közigazgatást is zsidóképre bizzák. Mit szóltok ehhez?

A hol a kuruczokat várják. Százados moh lepi az elfeledett kurucz-sirokat s a hantok alatt a szabadsáért harczolt hősök porai pihennek. A késő utódok kegyelete

elfeledett a sirok fölé emléket állítani, de a máramarosi Dolha községben és környékén a népszokás még mindig gyakorolja a kuruczok kultuszát. Ez abban áll, hogy minden év május havának egy estéjén legszebb fehér abroszát teríti föl asztalára az egyszerű, de nemes érzésű rutén földműves; ezután legjobb étkeivel rakja meg az asztalt, hol egy-két gyertyát is meggyújt. Majd a szoba egy távolabbi helyén összegyűjti családját s csendes imába merülve várják a «nagy» Beresényi Miklóst... Szent áhitatban várják a kuruczok dicső vezérét, mint a világot megváltó Isten küldöttjét. De hiába várják...

Pénzeső Madridban. A minap Madridban egy fiatal ember sétált a Calle Alcalád s tele kézzel jobbra-balra pénzt szórt a nép közé és pedig fényes, csillogó — aranyat! Ilyesmi Madridban sem történik mindennap s csakhamar nagy néptömeg gyűlt köréje. A rendőrök csak nagy nehezen tudták lefogni s mikor bevitték, nevét nem akarta megmondani. Azt hiszik, hirtelen téboly vett rajta erőt.

A sirásó egész évben pihent. Van egy falu Magyarországon, a melyben a mult esztendőben egyetlen sirt sem ástak. Boda-Lenke ez az egészséges hely, a hol a járási orvosnak még betegknél is alig akadt dolga.

A kassai honvédszobor. Még az idén elkészül a honvédemlék, a melyet a kassai magyar társadalom hazafias áldozatkészsége létesített. Az ünnepi heszédet Beöthy Akos, a kassai kuruczok követje fogja tartani.

Honvédemlék Resiczabányán. A szabadságharcban ennek a városnak lakossága is részt vett, e helyen a magyar kormányának ágyuöntő-telepe is volt. A város hősiességének emlékét nemsokára emlékmű fogja hirdetni. A honvédemlék bizottsága már megalakult.

Nagy bányaszerencsétlenség. A csehországi Brüxen borzasztó bányaszerencsétlenség történt szerdán. A katasztrófa úgy esett meg, hogy a Jupiter-tárnába dél előtt hirtelen benyomult a víz. A tárnában száztizenhat munkás dolgozott, a kik közül negyvenhárom, köztük Seeman bányamester, eltűnt. A mentőakció már azért is lehetetlen, mert a légakna megtelt gázzal. Délben a víz 25 méter magas volt, estére azonban lezállt a víz tükre hat méter magasra. A szomszédos tárnák nincsenek veszedelemben, de a munkások óvatosságából onnan is visszavonultak. A szerencsétlenül járt embereknek eddig nem akadtak nyomára, mert a magas vízállás miatt még gondolni sem lehetett megmentésükre. A vizsgálat kiderítette, hogy a szerencsétlenség az úgynevezett fejtőkamarákban történt. Az egész bányában vészjelzők voltak, a melyek szerencsétlenség esetében egyszerű érintésre különböző helyeken, így az igazgatósági irodában is csöngették. Tegnap délben az irodában megszólalt a vészcsöngetyü, mire Binder mérnök, az inspekeziós művezető rögtön lement az aknába. Ő is az eltűntek között van. Wessely igazgató szintén le akart menni, de már nem tudott bejutni a bányába. A szerencsétlenség színhelyével összeköttetésben lévő szomszéd bányákat telefonon rögtön értesítették a szerencsétlenségről. Minthogy ezekbe a bányákba is beszivárgott a víz, az üzemet két napra beszüntették. Még nem tudják bizonyosan, hogy csakugyan 43 ember volt-e a bányában, mert meglehet, hogy egyik-másik munkás kiszálláskor nem adta le ellenőrző jegyét. Szakértők az enyhe időjárással és az áradással hozzák összefüggésbe a katasztrófát.

A munkanélküliek érdekében. Csongrádról írják: Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter Tömörkény község előljáróságának kérelmére, a hol mintegy 180 család munka nélkül van, a házi ipar meghonosítására 500 korona államsegélyt adott s leküldte Ludányi Béla gazdasági szaktanárt a tanfolyam szervezésére.

Népek és nemzetek.

A Szentatya a nemzetiségekről.

A pápa Ő szentsége aggódva szemléli, hogy Cseh- és Morvaországban a nemzetiségi viszály a lelkipásztorkodás terére is átharapódzik. Bűnösek ebben, sajnos, éppen a katolikus lapok. Azaz, hogy fölületesek és a pápa szándékát, mely mindent az általános béke, szeretet és türelem alá rendel, nem tartották kellő figyelemben. Haszonérdekből, meg aztán mert félnek a népszerepítlenéstől, a katolikus lapok a nemzetiségi kérdést sokszor annyi gyűlölettel tárgyalják, hogy ezáltal egymás ellen bősztették azt a jó katolikus lakosságot, sőt szakadást és széthuzást ékeltek a német és cseh klérus közé is. A pápa tehát levelet irt a cseh és morva püspököknek, melyben hangsúlyozza, hogy a papi méltósággal nem fér össze a nemzetiségi viszálykodás pártolása vagy pláne panaszt hallat a papok ellen, hanem meg is feddi, szidja és gyűlöli a saját egyházának szolgálait. Azért figyelmezteli a papokat, hogy Krisztus igazi tanítványait a kölcsönös szeretet jellemezze és kéri a püspököket, hogy már a papnöveldekben tanítsák e szellemben a hittanhallgatókat.

Nem maradhat tollban itt az a megjegyzés, hogy némely magyarhoni lelkész is beleesik a morvák hibájába. Pedig a mi viszonyaink teljesen elütők Ausztriának helyzetétől. Az osztrák császárság különböző fajú és nemzetű népek társulása; ott minden népnek lehetnek jogos törekvései az ő nyelvének és faji jellegének diadaláért. Ám Magyarország nem ilyen nemzetiségi összebarátkozás — hanem egységes haza, melyen egységes politikai nemzet él. *Magyar haza ez, magyar nemzet él rajta.* A hazának minden szülöttje nyomban tagja lesz a magyar nemzetnek — akár minő nyelven beszél. Ugy, hogy nálunk *nemzetiségekről* a szó szóros értelemben beszélni sem lehet. Hanem vannak: *más nyelven beszélő magyarjaink is!* Ez az igazság. Annál bántóbb aztán, sőt miniszterek is nálunk nemzetiségi érdekről szólnak. Még fájóbb, ha ezt a szólást beviszik a templomba, katolikus egyesületekbe, vagy az országházba. Mert ilyen érdekek nincsenek is. Csak egy érdek van itt: a magyarság föltétlen uralma, rendíthetetlen tekintélye és elsőbbsége, a miként csak egy haza van: a magyar haza; és egyetlen nemzet benne: a magyar nemzet. A ki — akár pap, akár világi, akár polgár, akár államférfiu — ezt fitymálja, az nemcsak tudatlanságában bűnös, hanem mérhetlenül megalázza magát és állását.

A pápa jubileuma.

Február hó 20-án kezdi meg XIII. Leo pápaságának huszonötödik évét. Már e napra megkezdődnek a zárándoklások. Legelső a lombardiai hivek csoportja lesz, utánok jönnek a többi olaszok. Amerikából, Belga és Franciaországokból. Ausztriából már is nagy zárándok csoportokat jelentettek be, úgy, hogy a központi bizottság százötvenezer zárándok fogadására készül.

A délafrikai szabadságharcz.

Folynak-folynak a béketárgyalások, közben esnek apróbb csatározások de a békére való kilátás elosztja az emberek dühét, lohasztja tüzet, tompítja a fegyvert, olyan esőndféle borult a szivekre; száll, száll a béke angyala... bár a földre jutna!... Ah, egyszerre hangos jajszó sivit át a légen... a béke angyala riadtan röppen ki a messze-

ségbe... A béketárgyalások megszakadtak, a búrok véres megtorlást izentek az angoloknak.

De hát mi történt? Az történt, hogy az angolok halálra ítélték és ki is végezték Sheper kapitányt, holott jól tudták, hogy a búrok erre az emberre építik egész jövő reményüket és jól tudták, hogy az ellene folytatott pör minden vádja hamis. A búrok és a belgák közönséges gyilkosságnak minősítik ezt az ítéletet és megesküdnék, hogy ezt már boszulatlan nem hagyják.

Pedig a béketárgyalások már oly szépen haladtak előre. Kuypard holland pap-miniszterelnök a héten Angliában járt és az utolsó félreértéseket is eloszlatta. Hanem Chamberlain teljes dühvel szítja az angolok oktalan haragját és gyűlöletét Krüger és Steyn elnökök ellen. Nagy beszédet tartott megint a gyarmatminiszter ur a képviselőházban és a többek közt azt a kijelentést tette, hogy ő Krügerét és környezetét nem tartja illetékesnek a béketárgyalásokra, mert ezek a legnagyobb veszedelem idején az ország pénzével Európába szöktek.

Végre bevallotta tehát Chamberlain, hogy mi fáj neki: az, hogy nem tudta megkaparítani a Krüger által megmentett pénzt. A magyar közönség előtt, a mely Kossuth Lajoséhoz hasonló babérral övezi Krüger fejét, szükségtelen Krüger apót mentetgetni. Elegendőnek tartjuk fölemlíteni azt a tényt, hogy Krüger magával hozta ugyan a transzváli áltampénztár készletét, de minthogy Hollandiában is föntartja a kormányzási elveket és teendőket, természetes, hogy a pénzt is a transzváli törvények szerint kezelik.

Délafrikában egyelőre tovább folyik a vér. Szerdán az angolok szuronytámadást intéztek egy kisebb búr tábor ellen, a mikor 1 tiszt és 14 legény elesett, 51 búr elfogtak.

Mindazáltal a búr vezérek azt a jelentést küldték a holland kormánynak, hogy a búrok helyzete ma kedvezőbb, mint bármikor volt.

Az angolok legközelebb 6000 embert küldenek az afrikai harcztérre, kiket különböző indiai ezredekkel választottak ki. Londonban is megint háromezer önkéntest fogadtak fel, kik vasárnap indulnak el.

Francia-olasz barátság.

Az olasz király, meg Loubet francia elnök rövid idő alatt találkozni kívánnak. Valamelyik tengerparti fűrdőre gondolnak, de az is lehet, hogy Loubet lemegy Rómába.

MINDENFÉLE.

Hamis alázat. «Bizony nyomorult bűnös asszony vagyok én, a ki a poklot nem fogom tudni elkerülni!» — így szólt a plébánoshoz egy álszenteskédő asszony. Nagyon alázatos színben akart fölűnni és várta, hogy a lelkiatya azért majd megdicséri. De az átlátott a szitán és csak ennyit mondott: «Biz az szomorú.» Tyűh! micsoda jelenet következett erre! Mindjárt kibujt a szög zsákból.

A gyermekek iszákosságáról értekezett a bécsi szeszellenes kongresszuson Kassovitz tanár és tapasztalatait a következőben foglalta össze: 1. Súlyos elváltozásokat, delirium tremenst, alkoholos mániát, epilepsziát, májdaganatot és vizkört észlelt ő is és mások is idült szeszélvezés után gyermekeknél. 2. E megbetegedéseket nemcsak a pálinka vagy más ital igen nagy adagja idézte elő, hanem már sör vagy bor kis adagja vagy konyak oly csekély adagban, melyet sokan nemcsak megengednek, de határozottan előnyösnek is tartanak. 3. E tapasztalatok azt tanúsítják, hogy a gyermek szervezete fölötte érzékeny a szeszszel szemben. 4. Sokszor gyógyhatást várnak a gyermekeknél a szeszszes italtól. 5. Tudományos kuta-

tás földerítette, hogy az a fölfogás, mintha az alkoholnak tápláló értéke volna, teljesen hamis; a fehérje szétesést nem csökkenti, hanem fokozza. 6. E tapasztalatnak megfelel az a tény, hogy gyermekeknél a szesz élvezése a kifejlődést megakasztja. 7. Az alkoholnak az a hirtelensége, hogy az emésztést elősegíti, szintén hamis és onnan ered, hogy az alkohol kábító hatásával a kellemetlen érzéseket eltompítja. 8. Gyermekek étvágytalanságánál sokszor szeszszes italok élvezése bizonyult az egyedüli káros behatásnak, melynek megszüntével a rendes étvágy visszatért. 9. Az alkohol a láz ellen sem ér semmit, mert még igen nagy és veszélyes adagokkal is csak kevésbé lehet a lázat csökkenteni. 10. Kísérletek bizonyítják, hogy az alkoholnak sokat dicsért serkentő hatása vagy egyáltalán nem jelentkezik vagy hamar elmúlik, de minden esetben az idegrendszernek hűdösszerű bénulása áll be. Gyermekek lázas betegségeinél a szeszszes alkohollal erősíteni minden tudományos alap nélkül való dolog. 11. Alkoholnak mint belső bakteriumölő szernek adagolása értelmetlen dolog, mert az állatokkal való kísérlet azt mutatja, hogy az alkohol a fogékonyságot nem csökkenti, hanem fokozza. 12. Az alkohol a szellemi képességeket sem fokozza; itt is a rövid izgalmi állapotot a szellemi képességnek napokig tartó csökkenése követi. 13. Iskolaszervezeteken végzett kísérletek is az alkohol ilyen káros hatását mutatták ki. 14. Mivel ezekből kitűnik, hogy a kis mennyiségben adott szeszszesnek is káros hatása van a gyermek szervezetre, azért sem beteg, sem egészséges gyermeknek szeszszes italt egyáltalán ne adjunk.

Egészség — üdeség.

Időről-időre jó, ha emlékeztetünk arra, hogy mi hasznosat mulasztottunk, mi előnyösét nélkülöztünk. Így tiz esztendő óta a mindennapi kávéasztalra kiválóan fontos új bevezetést a családok nagy száma saját előnyére figyelemben tartja és állandóan ápolja. Szükségét érezzük azonban még mindig annak, hogy minden háziasszony és anya figyelmeztessék arra, hogy a ma már mindenütt a legjobb sikerrel bevezetett Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé mint póték a babkávéhoz, a kávéitalt nemcsak ízében lényegesen finomítja, hanem ezt egyúttal, a mi pedig igen fontos, az egészségre nézve előnyössé teszi. Egyszerű fogalom szerint sem létezhetik ideálisabb kávévegyület, mint az, a mely a kellemes és kedvelt babkávét a honi maláta egészségi előnyeivel egyesíti, a mint ez az eset a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávéval oly fölülmulhatatlan módon tenforog. Ez továbbá azt az összehasonlíthatatlan előnyt bírja, hogy «tisztán», azaz minden babkávét hozzáadás nélkül is, kellemes kávéval bir, és ezen okból mint legjobb pótlás ajánlatik ott, a hol a babkávét orvosilag mellőzteni rendeltetett. Nem eléggé hangsúlyozhatjuk, hogy csakis a «valódi» Kathreiner, az ismert eredeti Kathreiner-csomagokban mutatja föl mindezeket az előnyöket, a melyekkel a még mindig fölmerülő utáztatok, az úgynevezett «nyitott áru», a mi nem egyéb, mint egyszerűen pörkölt árpa avagy maláta, sohasem bírhat.

Könyvek.

*Azok a könyvek sohase fájnak,
Melyeket ejtünk,
A siratástól, könyhullatástól
Tisztul a lelkünk.*

*De fáj az a könyv, mely perzseli pillád —
S égeti torkod —
Mikor egy benső lelki parancs-szó
Tiltja zokognod...*

Jó könyvek.

Irodalmi értesítés!

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű olvasóközönséget, hogy a hírneves P. Riegl Kázmér jézustársasági atyának általán magyar nyelvre átültetett művei nálam megrendelhetők és kaphatók, melyek a következők:

1. «*Szent Olvasmányok az év különböző ünnepeire.*» Ára 2 korona.

2. «*Elmélkedések*» a mi Urunk Jézus Krisztus szenvedéséről s haláláról. Ára 1 korona.

3. «*Szűz Mária a mi Anyánk*» lelket gyönyörködtető elbeszélések. Ára 1 korona.

Mindezen könyvek díszes vászonkötésben vannak, egyházi jóváhagyással bírnak és bérmentve küldetnek.

Nagyon alkalmasak az ajándékozásra. Kedvesebb könyvet alig adhat a keresztény katolikus hívő nép ismerősei, barátai s hozzátartozóinak!

Legalkalmasabb és czélszerűbb a pénzt postautalványon beküldeni, mely után a kívánt könyv azonnal küldetik. Tisztelettel

Mária-Pöcs (Szabolcsm.), 1902 január.

Kovács József, áldozópap.

Gyógypedagógia. Most jelent meg *Skultéty* Lajos róm. kath. lelkésztől, a hülyék és gyöngélműjűek képzésének egyik legbuzgóbb munkásától a következő füzet: «Közérdekű tudnivalók a hülyékről, gyöngélműjűekről és gyöngé teheiségükről». A 40 lapnyi füzet a «Gyógypedagógiai Könyvtár» 4-ik füzeté s tulajdonképpen az érdemes szerző megjelenendő nagyobb munkájának a vázlata. A kis füzetből a hülyék ügyével szemben kellő tájékozást nyerhetnek a tanítók, lelkészek, szülők és általában a nagy közönség.

Kempis Tamás négy könyve Krisztus követéséről valamikor oly általános volt hazánkban, hogy a huszárok tarsolyukban hordták állandóan. Ma is kedveli a magyar nép ezt a hasznos kis könyvet. P. Soós István kármelita perjel kiadta most ezt a kincseskönyvet igen csinos apró formában, jól olvasható betűvel. Nagyon ajánljuk! Kapható a kármelita budapesti zárdájában (VI. kerület, Huba-utca 12.) Ára vászonkötésben 1 korona, bőrkötésben aranyfűzővel 2 korona.

Egy jó könyv. Clericus Frigyes: *A gyermeknevelés tízparancsolata* című hasznos tanulságos könyv Zandt Ödön fordításában a második kiadásban hagyta el a sajtót. A vallás-erkölcsi és hazafias nevelés tízparancsolata e könyv tartalma 21 íven. Gyümölcsöző haszonnal forgathatják e kitérő könyvet úgy a lekipásztorok kathekezisek és szentbeszédalkalmából, mint a szülők vagy tanítók a gyermeknevelés istenes, habár fáradságos munkájánál. A jó kertész nem kiméli költséget és fáradságot, hogy csemetéje gazdagon gyümölcsöző legyen. A szülő a kertész a család gyermekkertjében, törekedjék a hasznos eszközöket megszerezni. Ilyen hasznos eszköz ezen jó könyv. Szíves pártolásra ajánljuk. Megrendelhető előre beküldött két koronával Pozsonyban, szent Márton-plébánián.

A «*Vendéglősök Lapja*» a legrégebb, legkitünőbb magyar szaklap immár a 18-ik évfolyamába lépett. E lap, a mely a vendéglős szakipart apostoli buzgósággal magyarosította meg, 18 év folyamán élvezetes tartalommal jelenik meg állandóan. Üdvös munkálkodásának egyik kitűzött czélja most a borszövetkezetek létesítése, hogy a vendéglősöket a bortermelőkkel direkt érintkezésbe hozza. Egyik dicsérendő tulajdonsága, hogy a monoton száraz szakírályt kerüli, stílusa üde, magyaros és világos. A «*Vendéglősök Lapja*» előfizetési ára egész évre 12 korona, félvre 6 korona. Szerkesztője *Ihász* György. Az előfizetések Budapest, VII. Akácfa-utca 7. szám alá, a kiadóhivatal címére küldendők.

Gyógyszerészek zsebnaptára az 1902. évre. Szerkesztik: Dr. Varság Zoltán és Rossberger József, a «Gyógyszerészi Hetilap» kiadása 31-ik évfolyamában adta ki a magyarországi gyógyszerész-egylet hivatalos lapja ismert csinos kiállítású naptárát. A naptár a gyógyszerészeket érdeklő tudnivalók egész halmazát tartalmazza, azonkívül egy, a kereskedő-világra is hasznos, pontos címjegyzéket a magyar és horvát gyógy-

szerészekről, saját nevük és községek szerinti kettős betűrendben. A zsebnaptár áta portomentes küldéssel együtt 2 kor. 10 fillér s a «Gyógyszerészi Hetilap» kiadóhivatalában, valamint könyvkereskedésekben kapható.

KEDVDERITŐ.

Mikor nem árt?

Tanár: Van eset, a mikor a törvény nem tudása nem árt?

Jogász: Igen... ha az ember már jogtanár.

A mit kapni szokott.

Gyerek: Mama, mi az örökség?

Anyja: A mit tőlem vagy a papától kapsz.

Gyerek: A verés!?

Hosszu várás.

Orvos: Ki várakozik legtovább itt rám?

Szabó: Én, már két éve várok az orvos ur ruhája árára.

Mert nem tőle függ csupán.

Zsidó: Ki szeretné lovagolni a ligetbe? Van alkalmas lova?

Lókölesönző: Mit ért az alkalmas ló alatt?

Zsidó: Hát olyant, a melyik szintén a ligetbe akar menni.

Nyilttér.

Vérgyógyítás (Hemopatia)

Ezen új eredeti gyógymód rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva **köszvény, asztma, sziv, vese, gyomor,** bél- és hólyagbántalmaknál, súlyos **idegver** és **bőrbajoknál.** Biztos védelem **szélhűdés** és **elmezavar** ellen. 12 év óta ki lett próbáltatva és most évente száz meg száz teljes gyógyulással számol be. E gyógymód megalapítójának és **egyedüli** képviselőjének

Dr. Kovács J. egyet. orvosnak (Hemopatia) rend. intézete van

Budapest, V., Váci-körút 18.

Rendelés naponta 9—1 és 3—6-ig. Díjazott levélre válaszol. Betegeket intézetén kívül is kezel. Nehéz betegeknek biztos gyógymódja.

Közgazdaság.

A háziipar fejlesztése. Komárom és Esztergom megyékben rendkívül sok olyan nyers anyag (fűzvestző, nád, káka stb.) található, melyek háziipari földolgozásra igen alkalmasak. Hegedüs miniszter most lölhivta Hlavacs Kornélt, e két megyének iparfölügyelőjét, hogy alaposan tanulmányozza a helyszíni viszonyokat s tegyen neki előterjesztést a háziiparnak meghonosítására és fejlesztésére. A miniszter Csepregi Gyula az esztergomi érseki tanítóképzőhöz beosztott m. kir. gazdasági szaktanárnak 500 koronát utalványozott ki, hogy Esztergom megye területén a háziipar fejlesztésére rendezzen egy tanfolyamot. A gazdasági szaktanár Ebeden rendezett be két helyisé-

get, hol a népet hetenkint háromszor oktatja. Az ebiediek igen szorgalmasan látogatják az előadásokat s már is kifogástalan szőlőkosarakat és keféket fonnak.

A gyümölcstermelés föllendítése. Darányi földmívelésügyi miniszter a szatmármegyei gyümölcs (főleg a szilva) termelés emelése érdekében a szatmármegyei Gazd. Egyesületnek két Casenille-féle aszalót engedélyezett. Az aszalókat azokban a szatmármegyei községekben állítják föl, a melyek hajlandók a föllállítás öt-hatszáz koronányi költségét viselni. A miniszter ezenkívül kikötötte, hogy a kistermelők a legminimálisabb díj mellett használhassák az aszalókat.

Méhészek figyelmébe. A Magyar Országos Méhészeti Egyesület évi tagsági díja 4 korona. Ezért a tagok az egyesület szakközlönyét — havonta egy füzetet — bérmentve kapják; kapnak továbbá rendkívüli olesó — jó méhkaptárokat, mézpergető gépeket, műlepeket és egyáltalán mindenféle az okszerű méhészethez szükséges eszközöket; az egyesület a tagok méz- és viasztermelvényeit minden provízió nélkül értékesíti, sőt szállító edényeket is ad kölcsön díjtalanul. A folyó évben eddig már 600.000 korona áru mézet értékesített és 1000 méhkaptárt juttatott a tagoknak. Beiratkozáshoz elég az egyesületnek egy levelezőlapot — Budapest, VII., Damjanich-utca 34. szám — küldeni.

Nemzetközi kertészeti kiállítás. Budapesten máj. 23-án nyílik meg a nemzetközi kertészeti kiállítás. A bejelentési határidő márczius 1, illetve márczius 15, a virágkertészeti ápril 15-éig van kiterjesztve. A kiállítás fővédnöke József főherceg, ki személyesen nyitja meg a kiállítást. Védnöke Darányi földmívelési miniszter. A kiállítás végrehajtóbizottsága elnöke Emich Gusztáv udv. tanácsos. A nagy zsüri elnökei Matlekovits Sándor és Tormay Béla. A zsürinek 24 tiszteletdíj, 22 állami arany, 91 ezüst, 86 bronz és ezenkívül 9 arany, 101 egyes. ezüst, 107 bronzérem áll rendelkezésre.

Budapesti piaci árak.

Buza: Tiszavidéki 9-65 kor., fehérmegyei 9-55 kor., bácskai 9-45 kor., bányási 9-30 kor.

Rozs 7-50—0— kor.

Zab: 7-60—0— kor.

Tengeri: 4-89 kor.

Az árak 50 klg.-kint, koronaértékben értendők.

Liszt: Mai átlagos jegyzések Budapesten.

0	1	2	3	4	5	6	7	7 $\frac{1}{2}$	8
29-40	28-60	27-80	26-20	25-60	25—	22-40	22-40	19-60	12—

Korpa: Finom: 8-60, durva 9—.

Budapesti vásárcsarnok. Elég élénk forgalomban rendkívül gyenge volt és az élelmiszerek ára alig változott. A hideg husvásárokon a friss sertéshus kilója 96 fillér, a disznózsir kilója 112 fillér. Nyul darabja 260 fillér, dámvadhús kilója 110 fillér, őzhus kilója 150 fillér, vaddisznóhús 96 fillér, vad-rucza darabja 140 fillér. Csirke darabja 160 fillér, tyúk 170 fillér, kappan 180 fillér, pulárd 220 fillér. A vidékről fölküldött hizott ludak kilója 130 fillér, kacsa 120 fillér, pulyka 120 fillér. Friss száraz tojásból (másodrendű ládaáru) 25 darabot, meszes tojásból 30 darabot olvastak 2 koronáért.

Ferencvárosi sertésvásár. Készlet 978 drb. Érkezett 1604, összesen 2582 darab. Eladtak 1663 drbot. Maradvány 919 drb. Árak: Malacz ——— korona. Páronkint 120—180 kilogramm sulyban 88—92 kor., 220—280 kilós 88—92 korona, 320—380 kilós 88—94 korona. Öreg nehéz. páronkint 400—500 kilogramm sulyban 86—91 korona 100 kilogrammonkint élősulyban. Páronkint 45—50 kiló és a vételösszeg 4 százaléknak elengedése mellett. A vásár élénk volt.

Borjuvásár. A vásárra került 308 darab szopós, 11 rugott borju, 49 darab egyéves növendékállat. — darab belföldi és — darab bécsi leölt borju. A szopós borjuért 66—90 koronát fizettek 100 kilogrammonkint élősulyban. A vásár lanyha volt.

M. t. Előfizetőinkhez!

A «Magyar Néplap» mellé ingyen és bérmentve megajánlott Pádúai Szent Antal Nagy Képes Naptárát mi az összes eddig beérkezett t. előfizetők számára pontosan megcizimeztük és postára tettük.

Ha valaki az ő naptárát legkésőbb keddre, január hó 21-ikére meg nem kapta, kérjük, szíveskedjék azt nekünk megjelenteni. De csak azokat a fölszólításokat vehetjük figyelembe, melyek az ottani postahival utján (ingyen-blankétán és kelti betűzővel) jutnak hozzánk.

1902 január 11-én.

Kiváló tisztelettel

a kiadóhivatal.

Jubileumi zarándoklat Rómába.

Ő Szentsége XIII. Leo pápa 25 éves jubilauma alkalmából főpásztori ajánlással indul 1902. évi április 10-én. Visszaérkezés tetszés szerint. Utirány: Budapest — Fiume — Ancona — Loreto — Ancona — Róma — Florenc — Bologna — Pádú — Velence — Fiume — Budapest. Részvételi árak, beleszámítva 6 napi lakást és teljes ellátást Rómában: I. oszt. vasut I. oszt. hajó 255 korona, II. oszt. vasut I. oszt. hajó 200 korona, III. oszt. vasut III. oszt. hajó 102 korona. Az ezen zarándoklatban részt venni szándékozók 1902. évi márczius hó 10-éig jelentkezhetnek és pedig a tótajkuak főt. Kompanek József plébános urnál Nagy-Sztriczén (Trencsénmegye), a bácsmegyeiek főt. Essert János káplán urnál Zentán (Bácsmegye), az ország többi részeiből a magyar és német ajkuak főt. Grósz Ferenc káplán urnál Etyeken (Ejérmegye), kikhez a jelentkezéssel egyidejűleg 30 korona előpénz küldendő be postautalvánnyal. A fönmaradó összeget legkésőbb 1902 márczius hó 25-éig kell ugyanoda befizetni. A jelentkezéssel egyidejűleg azon összeg is beküldendő, melyet valaki olasz pénzre akar beváltani. A bácsmegyeiek és délkeleti magyarországiak Szabadkáról indulnak Bród felé és Zágrábban csatlakoznak a főzarándoklatához. Részletes programokért a fönnevezett plébános urhoz, illetőleg káplán urakhoz kell fordulni. Kik minden idevonatkozó fölvilágosítást is nyújtanak. Részt venni szándékozók hozassák meg a *Katholikus zarándok Rómában* című könyvet, kapható a szerzőnél, Grósz Ferenc káplán urnál Etyeken, Ejérmegye.

Az „Egyházi Népénektár“

a róm. kath. papság, a hívek és tanuló ifjúság ezen legkedveltebb ima- és énekeskönyve IV. kiadásban (40-ik ezer) most jelent meg. A 30 énekkel és több imával bővített új kiadás ára vászonkötésben

50 kr., papirkötésben 35 kr.

Kapható: **Stampfel Károlynál Pozsonyban.**

„Szent Antal Toulonban
és a szegények kenyere“

Irta **Buday Aladár.**

Épületes olvasókönyv 235 oldal. Diszes vászonkötésben 6 képpel ára csak 2 kor.

Szent Antal képe. (Eredeti arcza.)

Remek krétarajz-könyomás. 66 cm. magas; 50 cm. széles. **Drbja 1 K 60 fill.**

Megrendelhetők: a „Magyar Néplap“ kiadóhivatalában. Mindent bérmentve küldünk! Terjesztőknek magas árkedvezmény!

Köszönőirat egy levelezőlapon. (Közjegyzőileg hitelesítve.)

Tisztelt uram! Sertéseim már jó idő óta nem ettek s nyomorultan néztek ki. Véletlenül embereim egyikétől kaptam egy csomagot az Ön hízlaló porából. Es csodák csodája! Sertéseimet nem győzöm etetni s már pár nap alatt is tetemesen híztak, a mit csak ezen szernek köszönhetek s mindenkinek a legmelegebben ajánlhatok. Kerek postafordultával 5 csomag sertéstápport. 31/10. 1900. Tisztelettel

Englisch József, pályamester, Belixe, Slavonia.

Ezen másolat teljesen egyezik az előttem levő, 4 fillér és 2 filléres bélyeggel ellátott levelezőlapon irt eredetivel.

(Közjegyzői pecsét.)

Plantan Iván, s. k. közjegyző.

Minden sertés-birtokos megveszi a **Trnkóczy dr sertéstápport**, mely minden kereskedőnél kapható vagy ha nem, úgy postán rendelendő. **Trnkóczy gyógyszerháza** Laibach, Krajna. 1 csomag 50 fill. 5 csomag 2 kor.

Országszerte elismert, erős-csontú, gyors fejlődésű és edzett elsőrendű

Magyar bikák.

Továbbá kiválóan tiszta és csiraképes oberndorfi és óvári

Répmag

50 kilón felül minden mennyiségben.

Gróf Teleki Arvéd ur drassói uradalmában

Also-Fehérmegyében. ★ Posta, vasut és távírda állomás: **Konca.**

STOWASSER J.

cs. és kir. hangszergyáros, a cs. és kir. hadsereg és a m. kir. honvédség szállítója.

Budapest, II., Lánchíd-utca 5. sz.

Hegedűk vonóval 3 frtól 15 frtig. Mesterhegedűk vonóval 15 frtól 300 frtig. Gordonkák vonóval 10 frtól 150 frtig. Nagybögők vonóval 20 frtól 100 frtig. Fuvolák 2 frtól 100 frtig. Szárnykürtök 14 frtól 20 frtig. Czimbalmok 35 frtól 300 frtig. Ősi magyar tárogatók szabadalmazva 20 frtól 60 frtig. Elpusztíthatlan, kitűnő erős hangú harmonikák, utólréthatetlen erős hanggal és tartóssággal 3, 4, 5, 6, 8, 10 frtól 80 frtig. Templomi és más zenekarok részére

fuvó- és vonó-hangszerek

előnyös fizetési feltételek mellett, legjutányosabb árban szállítanak.

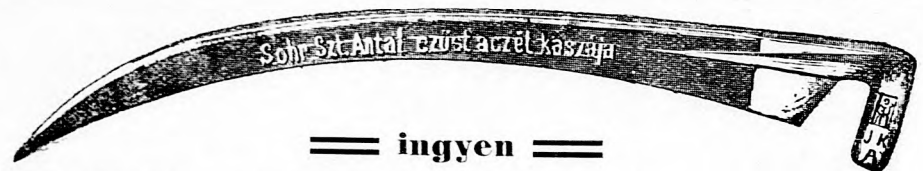

Harmonikák külön kerendő.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

„Szent Antal“

kaszagyár

== ingyen ==

küld bárkinek képes főárjegyzéket a közkezdelt, világhírű és a londoni kiállításon is kitüntetett „Szent Antal“ ezüstaczel kaszáról. — Egyedüli és kizárólagos szállító és főelárusító

SOHR JÓZSEF, Somogy-Szill (Somogy megye),

kihez kaszákra vonatkozó mindennemű levelezés intézendő.

A Sohr „Szent Antal“ kasza előnye más kaszával szemben:

1. A Sohr „Szent Antal“ kasza a legfinomabb, rafinált, kétszer edzett ezüst-aczelből készül, elszállítás előtt minden darab ki lesz kalapálva és kipróbálva a teljes jótállás mellett lesz a gazdaközönségnek átadva.

2. A Sohr „Szent Antal“ kasza hajszálvékony pengéjű, de merev, feszes lappal, foltozott röpke és csorbíthatatlan élű, a legkeményebb hegyi sarjút épp úgy a legkiszáltabb gabonát is játsza aratja le.

3. A Sohr „Szent Antal“ kasza egyszeri fenéssel 200—250 lépésig, egy-

5 drb. rendelésnél a posta-öltséget a kaszagyár fizeti. — 10 drb. rendelésnél a postaköltséget fizeti és egy kaszát ingyen, ráadásul küld. Gyémántaczel-beretva három évi jótállással 1 forint 50 krajczár.

Gyűjtőknek értékes kedvezmény! — A téli hónapok a legalkalmasabbak megrendelőket gyűjteni.

Mindenki kérjen levelezőlapon árjegyzéket!!!

Védjegy

Stephaneum nyomása, Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 28/a.